



Koviloor Digital Library

சிவமயம்

வடபழனி ஆண்டவர் வழிகாட்டி மலர்



இரா. ச. நாராயணன்

14, அண்ணாமலை முதல் தெரு, மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 600 033. தொலைபேசி : 24851615

ACCNO 34473
42111 3-5

உ
சிவமயம்

வடபழனி ஆண்டவர் வழிகாட்டி மலர்



இலவச வெளியீடு

எட்டாம் ஆண்டு

08-02-2009

இம்மலரை தொகுத்து வெளியிடுவோர் :

இரா. சங்கர நாராயணன்

புதிய எண். 14, அண்ணாமலை முதல் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 33.

தொலைபேசி : 2485 1615 அலைபேசி : 94443 82776

முன்னுரை

அன்புடையீர்,

வணக்கம். பழநி பாதயாத்திரை செல்லும் பக்தர்கள் அனைவரும் எம்பெருமான் பழநி ஆண்டவர் அருளைப் பெற அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

வடபழநி ஆண்டவர் வழிகாட்டி மலர் ஒன்பது ஆண்டுகளாக பழநி பாதயாத்திரை செல்லும் பக்தர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. பக்தி பாடல்கள், வழிநடைப் பாடல்கள் போன்றவற்றை படித்து மகிழ அன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

குருசாமி லை. சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் தலைமையில் மானகிரி தலக்காலூர் மற்றும் எல்லா ஊர்களில் இருந்தும் வரும் பக்தர்களை அன்போடும் பாசத்துடனும் தமது அரவணைப்பில் அழைத்துச் செல்வதுடன் எல்லா இடங்களிலும் அன்னதான ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் வருகிறார்கள்.

எங்கள் பாதயாத்திரைக் குழுவிற்கு எல்லா இடங்களிலும் அன்னதானம் செய்து வரும் அடியார்கள் பழநி ஆண்டவன் அருளால் எல்லா நலங்களும் பெற்று பல்லாண்டு வளமுடன் வாழ இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இவண்

இரா. சங்கர நாராயணன்
வடபழநி ஆண்டவர் வழிகாட்டி மலர்

உ
சிவமயம்

குருசாமி திரு. லெ. சண்முகம் செட்டியார்
அவர்களை வாழ்த்துகிறோம்

மாண்புடைய மானகிரி சேர்ந்தகுரு நாதர்
மகராசர் சண்முகனார் எங்கள்வழி காட்டி
ஆன்றதிரு அருளாடி அவர்நெறியைப் போற்றி
அருள்நெறித் தொண்டரெனும் பட்டம் தந்தார்

மீன்கொடியாள் மீனாட்சி சுந்த ரேசர்
மேலான பெயர்விளங்கும் மரமில் கொண்டார்
தேன்இனிய முருகன்அருள் செல்வர் பட்டம்
திருமதுரை நகரத்தார் சங்கம் தந்தார்.

ரெத்தினமாம் இவர் அண்ணன் பழநி நோக்கிப்
பாதயாத்திரை தனைமுதலில் துவக்கி வைத்தார்
பக்தியுடன் இன்றைக்கும் பாசக் குருநாதர்
பாதயாத்திரை தனைநடத்தி மகிழு கின்றார்

சத்தோடு யாம்நடக்க உதவு கின்ற
சண்முகனார் குருநாதர் சதமும் கண்டு
முத்தான முருகருளால் நீடு வாழ
முழுமனதாய் உம்சீடர் வேண்டு வோமே.

இவண்

வடபழநி ஆண்டவர் வழிகாட்டி மரை



உ
சிவமயம்



போஸ்ட் மேன் ஆறுமுகம்பிள்ளை நினைவாக....

குருசாமி நண்பரவர் ஆறுமுகம் பிள்ளை

கொண்டாடும் பண்புடையார் ஆயக்குடி சேர்ந்தார்
திருவுடையார் வயிறார் காலைஉண்டி தந்தார்

தெய்வமென இன்றைக்கு மறைந்துவிட்ட போதும்

அருமைத்துரை மகன்அதனை தொடரு கின்றார்

அன்னாரின் திருவடிகள் வணங்கு கின்றார்
பெருமைமிகும் அக்குடியை வாழ்த்து கின்றோம்
பேரன்பர் ஆசியினை வேண்டு கின்றோம்.

என்றும் உங்கள் நினைவில் வாழும்

பழநி பாதயாத்திரைக் குழு
மானகிரி, தலக்காவூர்

உ
சிவமயம்

விநாயகர் துதி



அற்புதக் கீர்த்தி வேண்டின்
ஆனந்த வாழ்க்கை வேண்டின்
நற்பொருள் குவிதல் வேண்டின்
நலமெலாம் பெருக வேண்டின்
கற்பக மூர்த்தி தெய்வக்
களஞ்சியத் திருக்கை சென்று
பொற்பதம் பணிந்து பாரீர்
பொய்யில்லை கண்ட உண்மை.

பிள்ளையார்பட்டி என்னும்
பேரருட் சுரங்கத்தின்
உள்ளவன் மலையில் பூத்த
உருவத்தின் இயற்கைத் தோன்றல்
தெள்ளிய மனத்தார்க் கெல்லாம்
திருவருள் வழங்கும் தெய்வம்
களளமில்லா பக்தர் தந்தை
கற்பக மூர்த்தி அன்றோ!

கவியரசு அமரர் கண்ணதாசன்

உம்பர்தருத் தேநுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றன் உயிர்க்கு ஆதரவுற்று	அருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப்	பெருமானே.

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும்நாத னுமாம்தன்மையினால்
கண்ணில் பணிமின் கனிந்து.

தீருமுறைகள்

திருஞானசம்பந்தர்

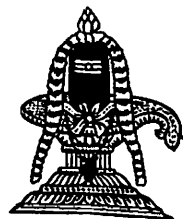
தோடுடைய செவியன் விடை யேறியோர் தூவெண் மதிசூழக்
காடுடைய கடலைப் பொடி பூசியென் உள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே.

திருநீற்றுப் பதிகம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாய்உமை பங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலிநிலாவும் பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயினதீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க தீயது எல்லாம் அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.



திருநாவுக்கரசர்

நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்(து)
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைசெவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பணித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றேன் உனதருளால்
திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நிறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீ பாதிரிப்புவியூர் அரணே.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.

எல்லா வுலகமு மானாய் நீயே
ஏகம்பம் மேவி யிருந்தாய் நீயே
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைக ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
செல்வாய செல்வந் தருள்வாய் நீயே
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதீ மிக்க
உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

அப்பன்நீ அம்மைநீஐய நும்தீ
 அன்புடைய மாமனும் மாமியும்தீ
 ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும்நீ
 ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒருரும்நீ
 துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
 துணையா யென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
 இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்தீ
 இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டுந் தந்து
 தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
 அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு தொழுநோயராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
 அவர்கண்டார் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே.

கந்தரர்

தம்மையே புகழ்ந்திச்சை பேசினும்
 சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்
 பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை
 புகலுர் பாடுமின் புலவீர்காள்
 இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்
 ஏத்தலாம் இடர் கெடலுமாம்
 அம்மையே சிவலோகம் ஆள்வதற்கு
 யாதும் ஐயுறவில்லையே.

பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானைப்
 போகமும் திருவும் புணர்ப்பானைப்
 பின்னை என்பிழையை பொறுப்பானை
 பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை
 இன்ன தன்மையன் என்றறியொண்ணா
 எம்மானை எளிவந்த பிரானை
 அன்னம் வைகும் வயற்பழனத் தணி
 ஆருரானை மறக்கலுமாமே.

மாணிக்கவாசகர்

யானே பொய்என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறமாறே.

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்
நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப
தானால் அடியே னுன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப் புரியாய்
பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே.

வேண்டத்தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய் தாய்யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருமாளிகைத்தேவர்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே.
 அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

சேந்தனார்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமாக் கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண் குளிர்ந்தனவே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிட்ப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

யாவர்க்குமாம் இறைவற்கொரு பச்சிலை
 யாவர்க்குமாம் பசுவக்கொரு வாயுறை
 யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போதொரு கைப்பிடி
 யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரும் ஆவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

காரைக்கால் அம்மையார்

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரு நெறிபணியா ரேனும் - சுடருருவில்
என்பறாக் கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்
கன்பறா தென்னஞ் சவர்க்கு

சேக்கிழார் அடிகள்

இறவா இன்ப அன்ப வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போது உன் அடியின்கீழ் இருக்க என்றார்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவுமாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித்தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

சீவன் துதி

பெற்ற தாயினை மக ன்மறந்தாலும்
பிள்ளையை பெறுந்தாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்
உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்
கற்ற நெஞ்சங் கலை மறந்தாலும்
கண்கள் நின்றிமைப்பது மறந்தாலும்
நற்றத்தவா உள்ளிருந் தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான் மறவேனே.

- இராமலிங்க அடிகள்

வைத்தியநாத நாமகீர்த்தனம்

ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய
ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம் நமசிவாய

உன்னையன்றி வேறுதெய்வம் உள்ளம் எண்ண வில்லையே
ஓசைகொண்ட தமிழினாலே பாடுவேன் உன் பிள்ளையே
அன்னை, பிள்ளை மழலையிலே அகம் குழைதல் போலவே
அணிய வேண்டும் எனது சொல்லும் ஆதி வைத்தியநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

தேசமெங்கும் கோயில்கள் திறந்துவைத்த வாயில்கள்
தேடும் அன்பர் யார்க்கும் இன்பம் கோடிநல்கும் மூர்த்திகள்
பூசைகொள்ளும் தேவர்கள் யாவையும் நின் கோலமே
போற்றும் என்னை வாழ்விலே முன்னேற்று வைத்தியநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

ஓதும் நாலு வேதமும் உலாவு திங்கள், ஞாயிறும்
உகந்த கந்தவேள், சடாயு உண்மை அன்பின் ராமனும்
பாதுபூசை செய்யவே பலன் கொடுத்த ஈசனே
பாதிக்கொண்ட தையலோடு வாழி வைத்யநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

ஆலகால நஞ்சை நீ அமிர்தமாய் அருந்தினாய்
அடித்துவைத்த பன்றியின் இறைச்சியும் விரும்பினாய்
பாலன் நஞ்சு தேடவோ ? பன்றிவேட்டை ஆடவோ ?
படைத்தபா கவைத்தருள் பரவும் வைத்யநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

வாத, பித்த சிலேட்டுமம் வகைக்கு நூறு நோய்க்கலம்
மனிதராசி அறிகிலாத புதிய நோய் தினம், தினம்
வேதனை வளர்ந்ததன்றி வென்றதோ மருத்துவம்
மேலும் என்ன கூறுவேன் ? கண் பாரும் வைத்யநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

ஆயுர்வேதம் ஆங்கிலம் அமைந்த சித்தவைத்தியம்
ஆன வேறு வகையிலும் அனேகமான பத்தியம்!
பாயும் நோயும் போனதோ பலித்து நன்மை ஆனதோ ?
பாவியேன் என் கூட்டத்தோடுன் பாரம் வைத்யநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

அங்குமிங்கும் ஓடி என்ன ? அகலவில்லை நோய்களே
ஆடி என்ன ? பாடி என்ன ? விலகவில்லை பேய்களே
மங்கைபாகன் நீயிருக்க எங்கு செல்வோம் சேய்களே ?
மனமிராங்கி அருள்வழங்கு வாழி வைத்யநாதனே (ஓம் நமசிவாய)

கண்ணில்லாத குருடருக்கும் கண்கொடுக்கும் ஈசனே
கால் இல்லாத முடவருக்குக் கால்கொடுக்கும் போஜனே
எண்ணில்லாத நோயின் கூட்டம் இடமில்லாமல் ஓடவே,
என்னுள்ளே எழுந்தருள்வாய் அண்ணல் வைத்ய நாதனே (ஓம் நமசிவாய)

சிந்தையில் இருந்த நோய் செயல்களால் விளைந்தநோய்
திசுக்கள், தோல், நரம்(பு), எலும்பு குருதியில் செறிந்த நோய்
எந்த நோயும் போக்குவாய் எதிர்வராமல் ஆக்குவாய்
இசைந்தகந்த புரியிலே அமர்ந்த வைத்ய நாதனே (ஓம் நமசிவாய)

நாம, ரூப பேதமற்ற ஞான ஜோதி மூர்த்தியே
நாளும் உன்னை அன்புசெய்து பாடுகின்றேன் வாழ்த்தியே
சாமவேத கீதனே சடாயு போற்றும் பாதனே
தஞ்சம், தஞ்சம், தஞ்சம் என்னைத் தாங்கு வைத்ய நாதனே (ஓம் நமசிவாய)

அம்மன் பாடல் தீருக்கடவுர் சக்தி அபிராமி

கோரஸ் : தேவியே அபிராமி திருவருள் புரிவாய் சிவகாமி (இருமுறை)

கமுகு பலாவும் வாழையும் நெல்லும் கழனிச ளாகும் கடையூரில்
அமிர்தக டேசன் அருகினில் நின்று அழகு கொழிக்க அருள்மேவும்
உமையவள் தேவி ஒளிவிடும் கண்ணி உதிர நிறத்து மக ராணி
இளமையொரு பாதி கருணை வழங்கும் இளகிய சக்தி அபிராமி! (தேவி)

வணிக குலத்துக் கோவலன் வந்து வணங்கி விழுந்ததும் அவள் கோவில்
கணிகை குலத்து மாதவி அன்னம் கலைகள் பயின்றதும் அவள் நேரில்
தணிகையில் வாழும் குமரனைப் பெற்ற தாயென வந்த மக ராணி
அணி அணியாக அழகு கொழிக்கும் அற்புத சக்தி அபிராமி! (தேவி)

தமிழை எடுத்துக் கவிதை தொடுத்து தலையடி யாகப் பந்தாடி
அமுத மழைத்தேன் பட்டர் கொடுத்தார் அவளது பேரில் அந்தாதி
குமுத முகத்துக் கோமள வல்லி குறுநகை சிந்தும் மக ராணி
மமதை யறுத்து மனதினைக் காக்கும் மந்திர சக்தி அபிராமி! (தேவி)

காதல் கசிந்து பக்தி மிகுந்துக் காவிரி பாயும் நகரத்தார்
கோதி எடுத்துக் கோவில் படைத்துக் கோதை நலத்தை அதில் வைத்தார்
நாத மொழித்தேன் நாயகி யாக ஞாயிறு பழிக்கும் மக ராணி
வேத முரைக்கும் சக்தியி லெல்லாம் மிக்கவள் சக்தி அபிராமி (தேவி)

குங்கும நதியில் மூழ்கி எழுந்த கோவை நிறத்துப் பொன்மேனி
சங்கம மாக்கும் மங்கையர்க்கெல்லாம் தத்துவம் கூறும் விஞ்ஞானி
கொங்கை முகத்தில் அமர்த கடேசன் கொஞ்சிடும் காதல் மகராணி
செங்கதிர் காட்டும் வண்ணமுகத்துச் சித்திர சக்தி அபிராமி! (தேவி)

பொன்னி வறண்டு போயினும் கூடப் பூமியின் கீழே நீரோடும்
மன்னிய சோழ மண்டலமெங்கும் மங்கையின் கருணை வேரோடும்
பொன்னிற மார்பும் பூவெனும் முகமும் பூத்தவள் கடையூர் மகராணி
கன்னியின் அழகமுறையா திருக்கும் கண்கவர் சக்தி அபிராமி! (தேவி)

ஆத்தாள் என்னும் செட்டிகள் சொல்லும் அவளைச் சொல்லும் ஒரு சொல்லே
காத்தாள் இந்தக் காசினி எல்லாம் காவல் விளைத்தது செந்நெல்லே
பூத்தாள் அன்பிற் பொலிந்தாள் இன்பப் போதையில் நிற்கும் மகராணி
பார்த்தால் போதும் பரவச மாக்கும் பாரத சக்தி அபிராமி! (தேவி)

எப்படி நோக்கும் நோக்கிலும் அன்னாள் என்றும் இளமை பதினாறு
சொற்படி தானே உலகை இறைவன் சுமந்து நிற்பது வரலாறு
உப்பொடு சர்க்கரை எதுவைத் தாலும் ஒன்றாய்க் காட்டும் மகராணி
முப்பழமாக மார்பும் முகமும் மூண்டவள் சக்தி அபிராமி!

வல்லிக் கொடியும் வாயிற் கனியும் வண்ணக் கலவை விழியோடும்
கல்லைக் கனிய கனியச்செய்யும் காதல் பெருகி நதியோடும்
அல்லித் தண்டுக் கால்க ளெடுத்து அருள்தர ஓடும் மகராணி
சொல்லிச் சொல்லித் துதிப்போர்க் கெல்லாம் சொர்க்கச் சக்தி அபிராமி

கண்ணகி என்னும் தெய்வம் வந்து காலடி தொட்ட ஒரு தெய்வம்
விண்ணவ ரெல்லாம் தேடி யடைந்துவீடு நிரப்பும் ஓர் செல்வம்
எண்ணி உறங்கிக் காலை விழித்தால் இன்பம் தருவாள் மகராணி
திண்ணம் அவளைக் கண்டால் வெள்ளி திடமுள சக்தி அபிராமி

கவியரசு கண்ணதாசன்

வருக வருக வாடிவுடையம்மா

வருக வருக வருக வருக வாடிவுடையம்மா – வரம்
தருக தருக தருக தருக வாடிவுடையம்மா – அம்மா வாடிவுடையம்மா

ஈஸ்வரன் இதயத்தில் நீ எழில் ஓவியமே
அழகைச்சொட்டும் அருளைச்சொட்டும் அருளோவியமே
மாலையின் கண் மயக்குகின்ற மணக்கும் ரோஜா நீ
மகிழ்ச்சி பொங்க அனைவரையும் வாழவைப்பாய் நீ (வருக)

சொத்து சுகம் தருவளே சொண்ணாம்பிகே
சொக்கநாதன் தனைக் கவாந்த மீனாம்பிகே
சோலை தனில் தவழ்ந்து வரும் இளந்தென்றல் நீ
சோறாது சொந்தம் எம்மைக்காப்பாயே நீ (வருக)

ஐம்முகனாம் முக்கண்ணன் ஈசனிடம் நீ
அடங்கிவிட்ட அழகென்ன அர்த்தநாரியே
ஐங்கரனை ஆறுமுகனை அழைத்தால் நல்ல
ஆயிரமாம் கோடிமக்கள் எம்மையும் பாரு (வருக)

ஊனம் ஊமை குருடு செவிடு எல்லா நோயுமே
உன் நாமம் உரைப்பதனால் ஓடிப்போகுமே
அன்னை சக்தி உலகத்தை நீ ஆட்டி வைக்கிறாய்
அல்லும் பகலும் உன்னை எண்ணி பாடவேண்டுமே (வருக)

பாலகனாம் முருகனுக்கும் வேலினைக் கொடுத்தாய்
பாவியராம் மக்கள் எம்மை பார்க்கவும் மறந்தாய்
ஓர் நியாயம் செய்வதிலே உனக்கு நிகரும் யார்
இளையவனாம் முருகனை நீ ஏய்த்தவள் தானே (வருக)

தடையின்றி வரம் தருவாய் தவம் புரிந்தோர்க்கு
கவிபாடி நிற்கின்றேன் காட்சி அருள்வாய்
ஓங்கார சக்தியே உன் ஓர் விழியிலே
ஒருமுறை நோக்க நான் சரண் புகுந்தேன் (வருக)

தையல் நாயகி

ஸ்ரீராகராஜேஸ்வரி

காப்பு

அண்டங்கள் ஏழினோ டேமும் அப் பாலுமாய்
ஆன எம் ஞான தேவா!
அறுகுடன் தும்பையும் ஆத்தியும் கொன்றையும்
அணிசெய்யும் அழகு மாப்பா!
எண்டிசை நடுங்கவே இறைவனார் தேரின் அச்சு
இற்றிடச் செய்த வீரா!
இலகுபுகழ் முனிசொல்ல உலகுபுகழ் பாரதம்
எழுந்திடும் கவிதை நேசா!
தண்டையொடு கிண்கிணி சதங்கையும் கொஞ்சவே
சந்தநடை கொள்ளும் பாதா!
சரவணன் அறுமுகன் மணமகன் ஆகவே
தண்ணளி புரிந்த ஈசா!
தெண்டிரை குழலகில் தேவிரா ஜேஸ்வரியின்
தெய்வமாகக் கருணை பாடச்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தத்துவ விநாயகா,
திருவருள் தந்து நீகா!



நூல்

சிந்தாரம், குங்குமம், செவ்வானம், அவ்வானம்
திகழ்வரு கதிரின் உதயம்;
தேசுமிகு மாணிக்கம், திருஏறு கமலம் அச்
செங்கமலம் அஞ்ச பவழம்;
மந்தாரம் மழைநாளில் வரும் இந்தரகோபம், அவ்
வண்டுரும் மலையில் நறவம்;
மான்மதம் செங்குருதி போல்மலரும் மாதுளம்
மாதுளம் சிதறு முத்தம்;
செந்தீயின் வண்ணம்என வேசொல்லும்(ம்) மேனியும்
செப்பரிய அழகு வடிவம்
சிங்கா தனத்திலும் சிவனார் மனத்திலும்
சீர்கொண் டிலங்கும் எனினும்
எந்தாய்நின் பேர்சொல்லும் ஏழையேன் அறிவிலும்
என்றென்றும் திகழ் அருள்வாய்!
இறைவினை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
இமயமலை வாழும் உமையே!

1

தேறாத கவிஎனிலும் மாறாத காதலால்
 திருமுன்பு சாற்று கின்றேன்!
 சிந்தை அணு ஒவ்வொன்றும் தேவிஉன தேஆகச்
 செய்யதமிழ் பாடு கின்றேன்!
 ஆறாத துயருக்கும் அகலாத கவலைக்கும்
 ஆரைநான் நொந்து கொள்வேன்!
 அறியாது பிழைசெய்து சரியாக வதைபட்ட
 அவலத்தை எங்கு சொல்வேன்!
 நீறாத வேநிருதர் புரமூன்றும் செற்றஉனை
 நெஞ்சாரப் போற்றுகின்றேன்!
 நெற்றிவிழி யால்எனது குற்றமலை பொடியாக
 நின்னருளை வேண்டு கின்றேன்!
 ஈறேதும் இல்லாத இன்பவடி வாகஎன்
 இதயதள மீதும் ஒளிர்வாய்!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

2

நோக்கும் திசைதோறும் நூபுரத் தாள்களும்
 நூல்போல் ஓசிந்த இடையும்,
 நொடிதோறும் நொடிதோறும் புதிதான எழில்கொள்ளும்
 நூவலரிய திருமே னியும்,
 வார்க்குங் குமச்சு மார்பும்அம் மார்பினில்
 வாடாத மலர்மா லையும்
 வயிரமொடும் நவமணி வயங்குமம் கலநாணும்
 மணம்வீசும் இனிய பொலிவும்,
 காக்கும் கரங்களுக்கும் அங்குசம் பாசம்
 கரும்புவில் மலர்கள் ஐந்தும்,
 கனிவாயில் மூரலும் கருணைபொழி விழிகளும்,
 கனகமணி ஒளிரு முடியும்
 ஈர்க்கும் சுடர்முகமும், இருவிழி களிப்பயாம்
 எங்கெங்கும் காண அருள் வாய்!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

3

சீரார் பெருந்துறையில் சிவயோக நாயகி;
 சிவாகமி தில்லை மன்றில் ;
 தென்குமரி பகவதி ; திருவானைக் காவினில்
 திகழும் அகி லாண்டேஸ்வரி ;
 காரார் மதிர்கச்சிகாமாட்சி; அங்கயற்
 கண்ணிசெந் தமிழ்மது ரையில்;
 கங்கைவள நாடுடைய நங்கை விசாலாட்சி ;
 காளிவங் காள மண்ணில் ;
 தாரார் சிவன்தோளும் தமிழும் விழைபவள்
 சமயபுரம் அதனில் மாரி ;
 தட்டாமல் கடவூரில் பட்டருக் கருள்செய்த
 தையல்அபி ராம வல்லி ;
 ஏரார் மழைக்கண்ணி எண்ணரிய நின்கோலம்
 யாவும்எமை ஆன வளவோ ?
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே !

4

பனிதங்கும் நிலவுபோல் பால்போல் பளிங்குபோல்
 பட்டொளி நிறைந்த வடிவம்,
 படி கமணி மாலையும் ஏடும் தரித்துயாழ்
 பயின்றருளும் நான்கு கரமும்,
 புனிதங்கள் யாவும் பொருந்தவெண் டாமரைப்
 பூமேல் விளங்கு பதமும்,
 பொழுதெல்லாம் என்னும் என்பழுதெல்லாம் போக்கிநற்
 புலமைதர வேண்டு அம்மா !
 கனிதந்து, மலர்தந்து, கவிதந்து தொழுவோர்க்குக்
 கண்தந்து, காக்கும் அரசே !
 கலைஞான மகளென்ற நிலையான புகழ்கொண்ட
 கருணைமய மான பொருளே !
 இனிதங்கு தடையின்றி யான்பாட நீகேட்க
 இதயம் கனிந்தரு ளுவாய் !
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே !

5

மாதவன், சீதரன் மதுகுத னன்துளசி
 மாலைமார் பன் கேச வன் ;
 வைகுந்தன், அச்சுதன் மலைமேலும் அலைமேலும்
 வாழ்கின்ற மறைநா யகன்
 தாதவிழ் மலர்க்கூந்தல் ஜானகிமண வாளன்
 ஜனார்த்தனன் தேவ தேவன்
 சாரங்கன், நாரணன், தாமோதரன், கோதை
 தலைவன், ஆழ்வார்கள் நேசன்
 மேதினி அளந்ததிரி விக்ரமன் திருமகள்
 விழைகின்ற பதும நாபன்
 வேறுவே றானபெயர் நூறுநூ றாய்விரியும்
 மேகவண் ணன் தங்கையே!
 ஈதென வரைத்துயரம் ஓததற் கரியநின்
 இசைபாட மொழியே துகாண்!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

6

வானமும் பூமியும் மாறினும் மாறாத
 வாய்மை வடிவான தேவி
 வழிபாடு செய்பவர் குறைபாடு தீர்த்தின்ப
 வாழ்வுதரும் ஆதி தேவி
 தேனுமாய் அமுதுமாய்ச் சித்தத்தி லேநின்று
 தித்தித் தினிக்கும் தேவி
 சேராரின் மார்பைஇரு கூறாக வேசெய்யும்
 திரிகுலம் ஏந்து(ம்) தேவி
 கானமும் சிற்பமும் கலைமலர் பலப்பலவும்
 காணிக்கை கொள்ளும் தேவி
 கற்பனையும் ஒப்பனையும் காலம்ஒரு மூன்றும்
 கடந்தளம் தேவ தேவி
 ஈனமொன் றண்டாத, ஞானமோ தேவிஉனை
 என்சொல்லி வாழ்த்து வேமய்யாம்!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

7

வரம்பற்ற ஆற்றல் வரப்பெற்ற பண்டனை
 மற்றும் அவன் பெற்ற மகனை,
 மாறுகொள் விடங்கனை, மடம்படு விசுக்ரனை
 மதுகைடபன், மயிடனை,
 உரம்பெற்ற கம்பனை நிகம்பனை நரகனை
 உதிரப் சண்மரபினை
 ஒழிவிழாச் சண்டனை முண்டனை, இரணியனை
 உணர்வற்ற தக்கன் தனை
 சிரம்பத்து பெற்றவனைத் தேரேறி மாவேறிச்
 செற்றளம் வெற்றி மயிலே!
 சேவிக்கும் அடியாரை வாழ்விக்கும் ஆசையால்
 செங்கோல் பிடித்த அழகே!
 இரும்புவி பரந்தருள் பெரும்பெயர் மடந்தைஉனை
 என்சொல்லிப் போற்று வோம்யாம்!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

8

பிறையர் சடைபித்தன் பிஞ்ஞகன், சங்கரன்
 பிறவாத யாக்கை உடையோன்
 பேரா யிரங்கொண்ட பெருநாவ லன்சிவன்
 பிரமன் அறி யாத மறையோன்;
 கறைபார் கழுத்தினன், கண்ணுதல் கடற்கண்ணி
 காதலன், கமங்கை நாடன்
 காளத்தி நாதன், கபாலி, கங் காதரன்,
 கயிலையோன், மங்கை பாகன்,
 சிறையார், புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தினன்
 த்ரியம்பகன் தியாக ராசன்,
 திரிபுரம் ளரித்தவன் குருபரன்ஈசன் எனச்
 செப்பும்எம் அப்ப னான
 இறையோனும் நீயும்எம் இல்லங்கள் தோறும்
 எழுந்தருள வேண்டும் அம்மா!
 இறைவிஎனை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
 இமயமலை வாழும் உமையே!

9

மூவர்க்கும் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் மேலான
முதல்விழக் கண்ணி போற்றி!
முறையாகத் தொழுவர்க்கு துணையாகி வழிகாட்டும்
முத்தமிழ்ச் செல்வி போற்றி!
நாவுக்கும் நெஞ்சுக்கும் நலம்தந்த(து) இனிக்கின்ற
நாதாந்த சக்தி போற்றி!
நான் என்றும் என்றென்றும் நலியாத நிலைசேர்க்கும்
ஞானப்பூங் கோதை போற்றி!
பாவுக்கும் பூவுக்கும் பாதம் பெயர்த்தருளும்
பாண்டிமா தேவி போற்றி!
பணிவார்தம் துயரோடு பிணியாவும் பொடியாக்கும்
பரமகல் யாணி போற்றி!
ஏவல்கொண் டுலகுபல காவல்செய் அன்னைநின்
இணையடிகள் போற்றி! போற்றி!
இறைவினை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
இமயமலை வாழும் உமையே!

10

மாலினி கபாலினி மனோன்மணி நந்தினி
வன்னிமண் டலவாசினி
மானவதி யோகினி மனாதீத நாயகி
வாகினி மனமோகினி
சூலினி சுவாசினி சுமங்கிலி கதந்தரி
துணைவிதிரி புரசந்தரி
சோதிச் சொருபினி சுதாமினி அம்சினி
சும்பாசு ரச்சேதினி
சாலினி சனாதினி தருணிகல் யாணிசிவ
சங்கரி சாரு கேசி
சாம்பவி கலாவதி தருமவர் தனிஜனனி
சாமுண்டி தேவ தேவி
ஏலவார் ஞாலினை எண்ணரிய பெயர்பூரணம்
ஈச்வரி போற்றி! போற்றி!
இறைவினை ஆண்டருளும் இராஜரா ஜேஸ்வரி
இமயமலை வாழும் உமையே!

11

அருட்கவி கு.செ. இராமசாமி, எம்.ஏ., சிவகங்கை

வருமாள் துதி

மலர்களிலே பல நிறம் கண்டேன் அதில் மாலவன் வடிவம் நான்
கண்டேன் மலர்களிலே பல மணம் கண்டேன் அதில் மாதவன்
கருணை மணம் கண்டேன்

(மலர்)

பச்சை நிறம் அவன் திருமேனி பவள நிறம் அவன் செவ்விதழை
மஞ்சள் முகம் அவன் தேவி முகம் வெண்மை நிறம்
அவன் திருவுள்ளம்

(மலர்)

பக்தி உள்ளம் எனும் மலர் தொடுத்து பாசம்மென்னும்
சிறுநூலெடுத்து சத்தியமென்னும் சரம் தொடுத்து நான்
சாற்றுகின்றேன் உன் திருவடிக்கு.

(மலர்)

நானிலம் நாரணன் விளையாட்டு நாயகன் பெயரில் திருப்பாட்டு
ஆயர்குலப் பிள்ளை விளையாட்டு இந்த
அடியவர்க்கென்றும் அருள் கூட்டு

(மலர்)

ஐயப்பன் துதி

சாமி சரணம் ஐயப்பா சரணம் சரணம் ஐயப்பா
சாமி சரணம் ஐயப்பா சாமியே சரணம் ஐயப்பா

அடுத்த ஜன்மம் என்னவென்று நானறியேன் ஆண்டவனே
சபரிமலை வாழும் தர்மத்தின் சாஸ்தாவே

(சாமி)

மேகமாகப் படைத்து வைத்தால் - மழையாக மலைவருவேன்
காற்றாகப் படைத்து வைத்தால் - தென்றலாகி உனை தொழுவேன்
நீராகப் படைத்து வைத்தால் - நித்தம் நித்தம் பயன் தருவேன்
நெருப்பாகப் படைத்து வைத்தால் சன்னதியில் ஒளி கொடுப்பேன் (சாமி)

மரமாகப் படைத்து வைத்தால் நிழல்தந்து இதம் தருவேன்
புல்லாகப் படைத்து வைத்தால் பக்தருக்கு மெத்தையாவேன்
கல்லாகப் படைத்து வைத்தால் பதினெட்டுப் படியில் சேர்வேன்
மலையாகப் படைத்து வைத்தால் சரணம் கேட்டு எதிரொலிப்பேன்
(ஐயப்பா சரணம்) (சாமி)

புலியாகப் பிறக்க வைத்தால் பால் உனக்கு நான் தருவேன்
கிளியாகப் பிறக்க வைத்தால் பிள்ளையாகிச் சரணம் சொல்வேன்
யானையாகப் பிறக்க வைத்தால் தலையீது உனைச்சுமப்பேன்
கருடனாகப் பிறக்க வைத்தால் காவலனாய் நான் இருப்பேன்
(ஐயப்பா-காவலனாய்) (சாமி)

மலராகப் படைத்து வைத்தால் மலர்ப்பதம் தனைநான் அடைவேன்
கனியாகப் படைத்து வைத்தால் கண்மணியே சுகம் தருவேன்
மனிதனாகப் பிறக்க வைத்தால் மறுபடியும் மலை வருவேன்
காளையாக பிறக்க வைத்தால் கட்டாயம் கவிதருவேன்

(ஐயப்பா-உனக்கு கட்டாயம்) (சாமி)

கோட்டையூர் அருளிச்செய்த காளைய நாராயணன்

ஆஞ்சநேயர் பதிகம்



ஆஞ்சநேயனே! ஆஞ்சநேயனே!
அஞ்சனைதனையனே! ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

ராமநாதம் பாடுகின்ற ஆஞ்சநேயனே!
ராமதூதனாக வந்த ஆஞ்சநேயனே!
(ஸ்ரீ) ராமதூதனாக வந்த ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

சஞ்சீவியைக் கொணர்ந்த ஆஞ்சநேயனே!
சிரஞ்சீவியாய் வாழும் ஆஞ்சநேயனே!
(என்றும்) சிரஞ்சீவியாய் வாழும் ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

வானர வீரனே ஆஞ்சநேயனே!
வாயுகுமாரனே ஆஞ்சநேயனே!
(எங்கள்) வாயுகுமாரனே ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

அயோத்தி ராமதாச ஆஞ்சநேயனே!
அடைக்கலம் தந்தருள்வாய் ஆஞ்சநேயனே!
(எமக்கு) அடைக்கலம் தந்தருள்வாய் ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

ராம, ராம, ராம, ராம ஆஞ்சநேயனே!
ராமசீத சீதராம ஆஞ்சநேயனே!
(ஸ்ரீராம) சீத, சீதாராம ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

ஏழைப்பங்களனே ஆஞ்சநேயனே!
ஏற்றம் பலதந்தருள்வாய் ஆஞ்சநேயனே!
(வாழ்வில்) ஏற்றம் பலதந்தருள்வாய் ஆஞ்சநேயனே! (ஆஞ்)

கருப்பர் துதி

கண்டனூர் வய்யக்கரை (கருப்பர் பாட்டு)



சங்கிலிற் கருப்பன் நீ சாய்த்திட்ட பொருளும் நீ
 சடாக்கூர மந்திரமும் நீயே
 சகலரும் துதிக்கின்ற தேவாதி தேவன் நீ
 சாமபிராணி வாசகனும் நீயே
 எங்கெங்கு அழைத்தாலும் ஏழையின் வாசலில்
 எழுந்தோடி வருபவனும் நீயே
 இதயத்தில் இருப்போன் நீ இரத்தத்தில் கலப்போன் நீ
 இரவு பகல் காப்பவனும் நீயே
 குங்குமம் சிறக்கவும் குடியெலாம் வாழவும்
 குலம் காக்கும் என தெய்வம் நீயே
 குன்றும் நீ குளமும் நீ கோலகலனும் நீ
 குன்றாவளக் பொருளும் நீயே
 பங்காளி கூட்ட படைப்புகள் கொண்டாட்ட
 பணியாரப் பிரியனும் நீயே
 பதினெட்டும் பக்தரின் காவலா
 பாதையெலாம் துணைக்குவாவா
 வாளாட வேலாட வளர்கொண்டை தானாட
 வைகையாள் துள்ளியாட
 வளர்ந்தோங்கும் புஜமாட வயிரமாம் நகையாட
 காலாடமணியாட கருங்கூந்தல் தானாட
 கச்சையெலாம் பின்னிஆட
 வளர்ந்திட்ட பயிர்கள் ஆட
 கண்ணாடப் பெண்ணாடகயவர் பயந்தாட
 கருமீசை முருக்கிஆட
 கோலாடக் குணமாடகுதித்தோடி வருகின்ற
 குருதியெலாம் ஓடி ஆட
 குதிரையின் மேல் வரும் கொள்ளை அழகனைக்
 கும்பிடுங்கள் ஆட
 பாலாட மேனியும் பழமாடக்காணியும்
 பட்டயக் கொலுக் மாட
 பதினெட்டுப் படியாளும் பக்தரின் காவலா
 பாதையெலாம் துணைக்குவாவா
 ஏர்வளர் பணியாரம் பாற்சோறு இன்னவை
 ஏந்திப்படைத்து நின்றோம்
 பேர்வளர் குலதெய்வம் நீயுமாய்ப்
 பெரிது காப்பாற்றி அருளே
 பிறங்கு வய்யக்கரை இருந்து வெண்பரிஏறும்
 பெரிய கருப்பண்ணசுவாமி துரையே

கவியரசு கண்ணதாசன்



முருகன் துதி வருகை மாலை

காப்பு

தங்கத்தில் காப்பு தரள மணிக்காப்பு
பொங்கும் கடல்முத்துக் காப்பென்றே - இங்குள்ள
எத்தனை காப்பும் எனைக்காக்கா ஆதலினால்
முத்தையன் காப்பே முதல்.

1. வீடு விளங்கிடவே வெற்றிக் கொடிபெறவே
நாடு நலம் பெறவே நாளுந் வளம் பெறவே
பாடும் தமிழ் கேட்டுப் பக்தருக்கு அருள்புரிய
ஆடும் மயிலேறி அய்யா வருவாயே!
2. எங்கும் துணையின்றி எப்பொழுதும் வாடுகின்றேன்
அங்கும் இங்குமாக அலைந்தே தேடுகின்றேன்
பொங்கும் தமிழ் கேட்கும் பொன்பழனி ஆண்டவனே!
தங்க மயிலேறித் தங்க வருவாயே!
3. எத்தனைநாள் எதிர்பார்த்தோம் ஏன் இன்னும் வரவில்லை
சித்தத்தில் உனைத்தானே தினந்தோறும் சித்தரித்தோம்?
பள்ளத்தில் கிடக்கும் எங்கள் பாபத்தைப் போக்கிடவே
வெள்ளி மயிலேறி விரைந்து வருவாயே!
4. ஏலம் கூவுகின்றார் என்பெயரை உறவினர்கள்
ஓலம் இடுவதும் உன்செவியில் உரைக்கலையோ!
ஆலம் உண்டவனின் அழகுத் திருக்குமரா!
நீலமயிலேறி நீந்தி வருவாயே!
5. ஏறுமயில் ஏறிவினை மாறுபட அருள்பொழியும்
ஆறுமுகம் அன்றி வேறுமுகம் கண்டதில்லை
அச்சத்தை நீக்கி அடியவர்க்கு வாழ்வு தரப்
பச்சை மயிலேறிப் பறந்து வருவாயே!
6. வள்ளி மயிலவனின் வாட்டத்தை தீர்த்தவனே!
கள்ளமில்லாக் கன்னியர்கள் கல்யாணம் ஆகாமல்
உள்ளம் வருந்தி உருக்குலைந்தார் துயர்நீக்கப்
புள்ளி மயிலேறிப் புறப்பட்டு வருவாயே!
7. நாகைப் பட்டினத்தில் நங்கூரம் பாய்ச்சிநிற்கும்
வாகைக் கப்பலேறி வளர்வணிகம் செய்குலத்தின்
பாகம் நிலைபெறவே பழனிமலை வேலவனே
தோகை மயிலேறித் தொடர்ந்து வருவாயே

8. தெண்டா யுதபாணி தனைநாங்கள் குன்றேறி
கண்டு மனம்மகிழ்ந்து கண்ணீர் அபி ஷேகம்செய்து
கொண்டாடும் முன்பே கந்தா உனைவணங்கக்
கொண்டை மயிலேறி இங்கே வருவாயே!
9. நாளும் ஒவ்வொன்றாய் நடக்கிறது உலகிலெந்த
ஆளும் உதவவில்லை அச்சம் அகலவில்லை
வேலவனே! எம் வாழ்வில் வெற்றிகளை விரைவாகக்
கோலமயிலேறிக் கொடுக்க வருவாயே!
10. நிலவு முகமுடையாய்! நீங்காமல் எம் வாழ்வில்
உலவும் துயரத்தை ஒரு நொடியில் மாற்றிவிடப்
பழகு தமிழாலே பாப்பாடிக் கூப்பிட்டோம்
அழகு மயிலேறி அய்யா வருவாயே!
(பேரரசிரியர் மர. கண்ணப்பன் M.A.B.T. காரைக்குடி)

பழநி வழிநடைப் பாடல்

செல்வோமையா பழநி செல்வோமையா
செல்வோமையா பழநி செல்வோமையா
காவடிகள் ஏந்தி நாமும் செல்வோமையா
கார்த்திகை மாதம் விரதம் கொண்டு
கால் நடையாகவே பயணம் வைத்து (செல்)

குங்குமப்பொட்டு சந்தனப் பொட்டு வச்சிக்கிட்டு
குமரப்பய்யா சன்னதியில் சேர்ந்தே நின்று
ஆண்டியை அழைச்சிக்கிட்டு ஓடிவந்து
அம்பாளின் சன்னதியில் காவடிப் பூட்டி (செல்)

அள்ளியள்ளி திருநீற்றைப் பூசிகிட்டு
அரோகரா அரோகரா சொல்லிக்கிட்டு
மயிலாடு பாதையிலே வந்து நின்று
கண்டனூர் காவடியைக் கண்டுக்கிட்டு (செல்)

மருதுபட்டித் தோப்பினிலே பூசையிட்டு
மாயூர நாதனையே மனத்தில் கொண்டு
சமுத்திரத்திராப் பட்டியிலே பூசையிட்டுச்
சங்கடங்கள் தீரவென்று நாமே கூறி (செல்)

உப்பாற்று பாலத்தை உவகையுடன் கூடிநாமும்
தப்பாமல் தாண்டிடவே உந்துணையை வேண்டி
இடைச்சி மடத்தினிலே இன்பமுடன் பூசையிட்டு
எங்கள் குறைபோக வென்றுஎண்ணிக்கிட்டு (செல்)

செம்படப் பட்டியிலே சிறந்த பூசை தானமிட்டு
செட்டி முரகனையே ஊஞ்சலிலே ஆட்டி விட்டு
குழந்தை வேலன் சன்னதியிலே கூடிநாமும்
கோலாகலத்துடனே மிட்டாய் வாங்கி (செல்)

சத்திரப்பட்டி சாலையிலே அடையாளம் கண்டுகிட்டு
கலிங்கப்பையா ஊருணியில் பூசை வைத்து
ஆயக்குடிப் பெருமானை வேண்டிக்கிட்டு
நெற்குப்பைக் காவடியைப் பார்த்துக்கிட்டு (செல்)

இடும்பன் மலைச்சுவரி வந்து சேர்ந்து
இடும்பையா தரிசனமும் செய்து கொண்டு
ஆனந்தமாய் அன்னதான மடத்தை நோக்கி
அழகாக நாமும் செல்வோமையா (செல்)

சந்தனப் பொட்டு குங்குமப் பொட்டு வைச்சுக்கிட்டு
சக்தியின் மைந்தனை பாடிக்கிட்டு
சாமியே அரோகரா! ஐயனே அரோகரா!
ஐயனே அரோகரா! சாமியே அரோகரா!
கைத்தாளம் போட்டுக்கிட்டு வாங்காவை ஊதிக்கிட்டு (செல்)

பாலனைப் போல்

பாலனைப் போல் தோன்கிற பழநிவேலா - நீயும்
பண்டாரம் போல் நிற்பதேனோ பழநிவேலா
வேலை ஏந்தும் கரங்களிலே பழநிவேலா - கூட
வேறு குச்சி யிருப்பதேனோ பழநிவேலா (பாலனைப்)

அப்பா உன்னைத் திட்டினாரோ பழநிவேலா - உந்தன்
அண்ணன் வம்பு செய்தனரோ பழநிவேலா - நீயும்
எப்பொழுது வீடு செல்வாய் பழநிவேலா - விடை
எனக்கு மட்டும் சொல்வாய் பழநிவேலா (பாலனைப்)

உலக முழுதும் சுற்றினாலும் பழநிவேலா
உனக்கு மாம்பழமும் கிடைக்கலையோ பழநிவேலா
ஒத்தையடி பாதையிலே பழநிவேலா - நாங்க
உன்னைப் பார்க்க நடந்துவாறோம் பழநிவேலா (பாலனைப்)

கூடிவரும் மயிலும் எங்கே பழநிவேலா - உந்தன்
கோபத்தினால் ஓடியதோ பழநிவேலா
தேடிப்பிடித்து வந்திடுவேன் பழநிவேலா - நீயும்
தீந்தமிழால் பேசிடுவாப் பழநிவேலா (பாலனைப்)

உண்டியலில் பணமிருக்கு பழநிவேலா - நல்ல
உடைகள் தைத்து அணிந்தால் என்ன பழநிவேலா - நீயும்
துண்டு கட்டி நிற்பதேனோ பழநிவேலா - பட்டு
துணிகள் எல்லாம் வாங்கிடலாம் பழநிவேலா (பாலனைப்)

அன்னை உமாதேவியாரும் பழநிவேலா - உனக்கு
அழகழகாய் அலங்கரிப்பர் பழநிவேலா
சும்மா ஏனோ செலவு என்று பழநிவேலா - நீயும்
சுருக்கா மொட்டை யடித்தனையோ பழநிவேலா (பாலனைப்)

உன்னைக் காணவரும் பக்தரெல்லாம் பழநிவேலா
பூணுகிறார் மொட்டை அவர் உன்னைப் போல
ஏனோ இந்தக் கோலம் எல்லம் பழநிவேலா - நீயும்
இறங்கிக் கீழே வத்திடுவாய் பழநிவேலா (பாலனைப்)

உச்சிவேளை வெய்யிலே பழநிவேலா - நாங்க
உன்னைப் பார்க்க நடந்து வாரோம் பழநிவேலா
மருதமலை மன்னவனே பழநிவேலா - எங்கள்
மனக்கவலை மாற்றிடுவாய் பழநிவேலா (பாலனைப்)

காடுமேடு கடந்து வாரோம் பழநிவேலா - நாங்க
கால்நடையா நடந்து வாரோம் பழநிவேலா
கலியுகத்தின் தெய்வம் நீயே பழநிவேலா - எங்கள்
கவலைகளைத் தீர்த்திடுவாய் பழநிவேலா (பாலனைப்)

பழநிக்கு வருகிறோமே பழநிவேலா - எங்கள்
பக்கத்துணை யாகிடுவாய் பழநிவேலா
பழநிக்கு வருகிறோமே பழநிவேலா - நீயும்
பார்த்து வரம் தந்திடுவாய் பழநிவேலா (பாலனைப்)

முருகன் அருள் பெறுதல்

முருகா முருகா வேல்முருகா
முருகா முருகா வேல்முருகா
முருகா முருகா வேல்முருகா
முருகா முருகா வேல்முருகா

கல்லுக்குள்ளே ஒன்றுமில்லை என்றிருந்தேன்
உள்ளுக்குள்ளே தேரை ஒன்று கண்டு வியந்தேன்
அங்கும் உண்டு ஈரமென்று இன்று உணர்ந்தேன்
அன்பிருந்தால் எங்கும் உண்டு என்று தெளிந்தேன் (முருகா)

இல்லைஇல்லை இல்லை என்றுஅன்று புகன்றேன்
எல்லாம் கல்லுசெம்பு என்றுசொல்லி இகழ்ந்தேன்
வெண்ணெய் பாலுக்குள்ளே உண்டுகண்டு வியந்தேன்
வேலாஉன்னைக் காணும் வழிஇன்று அறிந்தேன் (முருகா)

எங்கேஎங்கே எங்கேஎன்று கேட்டுத்திரிந்தேன்
இல்லாஇடம் எங்கும்சென்று உள்ளஉண்மை அறிந்தேன்
இங்கும்அங்கும் எங்கும் உள்ளஉண்மை அறிந்தேன்
இங்கேஉன்னைக் கண்டுபோற்ற எண்ணிநடந்தேன் (முருகா)

ஆண்டுதோறும் கார்த்திகையில் மாலையணிந்தேன்
ஆறுமுகன் உன்னை எண்ணிப்பாடி மகிழ்ந்தேன்
வேண்டாவரும் அன்பருடன் கூடிநடந்தேன்
வெய்யில்பணி எண்ணவில்லை தாங்கித்தொடர்ந்தேன் (முருகா)

நெஞ்சறுதியை அளக்க நினைத்தாயோ
நேற்றுவரை சோதித்து நீ முடித்தாயோ
தஞ்சமென்று வந்தபின்னும் தவிர்க்கவிட்டாய்
சந்நிதியின் முன்புநின்றும் புலம்பிவிட்டாய் (முருகா)

சோதனையைப் பேதைமனம் உணரவில்லை
துன்பத்தையே கண்ட உள்ளம் பொறுக்கவில்லை
நீதுணை என்றே நடந்தும் உறுதியில்லை
நெஞ்சந்தளர்ந்தேன் நிலைமை அறியவில்லை (முருகா)

படிப்படியாக என்னை உயர்த்தி விட்டாய்
பையப்பையவே இருளை அகற்றி விட்டாய்
வெடிக்கசையாத கல்லு மனதையெல்லாம்
வெய்யில் பட்ட நெய்யனவே உருகவைத்தாய் (முருகா)

பகல்கனவைக் கூடப் பலிக்க வைத்தாய்
பட்டமரமும் தழைத்துச் செழிக்க வைத்தாய்
அகல்விளக்காய் இருந்த என்னை எடுத்தாய்
அண்ணாமலை விளக்காய் திகழ வைத்தாய் (முருகா)

நினைத்ததை எல்லாமே நடத்தி வைத்தாய்
நீண்டதுன்ப தொடர்கதை முடிய வைத்தாய்
இணையடித் தாமரையில் விழுந்து விட்டேன்
இன்றுஉன்னை ஏதோ கொஞ்சம் உணர்ந்துவிட்டேன் (முருகா)

உந்தனருள் இன்னதென்று உணர்த்தி விட்டாய்
உள்ளத்துக்குள் கோவில் ஒன்று அமைக்க வைத்தாய்
சுந்தர வேலோடு அங்கே எழுந்தருள்வாய்
தோகைமயில் வாகனனே சரணம் கந்தா (முருகா)

முருகன் மெய்யடியார், கருங்காலக்குடி

தங்கரதம் கொண்டவனே என்மனதில் தங்கவருவாய்

முருகா முருகா வேல் முருகா
முருகா முருகா வேல் முருகா

தங்கரதம் மேலமரும் வேலவனே
தாங்கரிய வேதனையால் வாடுகின்றேன்
இங்குவந்து காத்தருள வேண்டுமென
இந்தப்பாடல் சந்நிதியில் பாடுகின்றேன் !

வேலெடுத்துச் சூராதலை கொய்துநின்றாய்
வீரமுடன் செந்தில்நகர் வந்துநின்றாய்
கால்நடையாய் உன்னைக்காண வந்தபிள்ளை
காசுபணம் உன்னிடத்தில் கேட்கவில்லை

நிம்மதிதான் வேண்டுமென்றே நானும்நாளும்
நின்னடிகள் அடைக்கலமாய்த் தேடிவந்தேன்
சம்மதித்து அருள்கொடுக்க இங்குவரவும்
சண்முகனே இன்னும்என்ன தாமதமோ ?

குற்றமொன்றும் வாழ்நாளில் செய்ததில்லை
குழந்தைமனம் துன்பத்தினைப் பொறுக்கவில்லை
உற்றதுணை நீயேஎன்று வந்தபின்னும்
உதவிசெய்ய உனக்குமனம் இரங்கவில்லை

மற்றவர்க்கு தீங்குஒன்றும் நினைத்ததில்லை
மனமறிந்து ஒருதவறும் செய்ததில்லை
சற்றேனும் உனைநானும் மறந்ததில்லை
சண்முகனே உந்தனுக்கோ கருணையில்லை

கெஞ்சிநின்றும் கேட்டுப் பார்த்தும் பயனும்இல்லை
கிட்டவர உனக்குஇன்னும் மனமும்இல்லை
அஞ்சுகின்றேன் எந்தன்வாழ்வில் ஒளிதருவாய்
அபயம்என்றே வந்துவிட்டேன் அருள்தருவாய்

வேறுதுணை இல்லையென்று எண்ணிவந்தேன்
வேதனையை உன்னிடத்தில் சொல்லவந்தேன்
ஆறுபடை வீடுகளும் நடந்துவந்தேன்
ஆதரவு நீயேஎன்று நம்பிவந்தேன்

இன்னமுமே சோதனையைத் தாங்குதற்கு
எந்தனது இதயத்திலே துணிவுமில்லை
பண்ணமைத்து வந்துவிட்டேன் பார்த்துக்கொள்வாய்
பட்டதுயர் அத்தனையும் தீர்த்துவைப்பாய்

என்மதியால் ஏதுமில்லை அறிந்ததுதான்
எல்லாமே இவ்வுலகில் உன்செயல்தான்
கண்மணியே வேலவனே கருணைசெய்வாய்
கலங்கிநிற்கும் எந்தனையும் கரையில்சேர்ப்பாய்! -

பார்முழுதும் ஆள்பவனே வேலவனே
பாதமலர் சரணடைந்தேன் காவலனே
ஊர்சிரிக்க வாழ்ந்திடாமல் காத்துநிற்பாய்
உலகறிய உன்னருளைக் காட்டிநிற்பாய்!

உ. எதட்சிணாமூர்த்தி, M.Sc.,
ஏவ. நா. மு. இல்லம், தேவகோட்டை

நல்ல சிந்தனைகள்

குறைகள் மனதைக் குழப்பிய போதும்
இறைவன் தருவது இனியது நிம்மதி!
நிறைவைக் காணும் நெஞ்சம் வேண்டும்
நித்தமும் உழைப்பே உயர்வைத் தூண்டும்!
நாடுவது எல்லாம் நல்லவை யானால்
நலமான வாழ்வே வளமாக அமையும்!
தேடுவது எல்லாம் நேர்வழி யானால்
தேனாக இனிக்கும் தீங்கில்லா வரைக்கும்!
கூடுவது எல்லாம் இறைவன் அருளே!
கூப்பிடும் போதும் காப்பவன் அவனே!
ஒடுவது காலம் ஒருநாள் கூறும்
ஒப்பில்லாச் சிந்தனை உயர்த்தும் நம்வினை!

சீனி வீரப்பன்

குன்றக்குடி முருகன் (புல்லாங்குழல் கொடுத்த மெட்டு)

குன்றக்குடி வாழும் குமரேசனே - எங்கள்
குறைநீக்கி நலம்காக்கும் அமரேசனே
மன்றாடி அழைக்கின்றோம் முருகேசனே - எங்கள்
மனந்தோறும் வாழ்கின்ற அருள்நேசனே (குன்றக்குடி)

கருமேகம் காண்கின்ற மயில்கூட்டமே - எங்கள்
கந்தவேளின் திருஅழகைப் பாடுங்களே
படம்காட்டி மகிழ்கின்ற கருநாகமே - எங்கள்
பழனியப்பன் புகழைப் பாடுங்களே (குன்றக்குடி)

திருச்செந்தூர் தன்னில் அவன் வாழ்கின்றவன் – சேவற்
கொடியோடும் நமையெல்லாம் ஆழ்கின்றவன்
பரங்குன்றம் தன்னில் அவன் அருள்கின்றவன் – அந்த
பழமுதிரும் சோலையிலும் நிற்கின்றவன் (குன்றக்குடி)

சூரரை வெல்வதற்கு வேலெடுத்தவன் – அன்று
சந்தரியாள் வள்ளியினை மணம்புரிந்தவன்
பாரில் உள்ளோர் மனங்களிலே நிறைந்திருப்பவன் – கவசம்
பாடித்துதிப்போர்க்குத் துணை நிற்பவன் (குன்றக்குடி)

கவிஞர் குறள் இலக்குவன்

முத்துமணிக் குமரன்

வேல் வேல் வேல் சிவசக்தி வேல்
வேல் வேல் வேல் ஜெயசக்தி வேல்

முத்துமணிக் குமரன்எங்கள் முருகன்
முன்னிரண்டு கண்ணைத் தரும் முருகன்
கைகொடுத்த முத்தையன் கார்த்திகை பாலன் – எங்கள்
கருணைமிகு மாமணித் திருக்குமரன் (வேல் வேல்)

மாணிக்கப் பல்லாக்கு மாசியில் கொண்டாட்டம்
பால்வண்ணன் உனக்கும் பங்குனித் தேரோட்டம்
சேவற்கொடி சிங்காரா தோகையியில் ஷண்முகா
திருப்புகழ் ஆற்றினிலே நீந்தும் வேலா (வேல் வேல்)

ஆடிவரும் முருகா அழகு முருகா
அசுரர்களை வென்றதுதான் கந்தலீலா
கோடி ஜனம் ஒன்றாய்க் கூடிவரும் பழனி
கோவிலிலே திகழும் எங்கள் வேலா (வேல் வேல்)

சக்தி வேல்! வடிவேல்!
தங்கவேல்! தணிகைவேல்!
வெற்றிவேல்! வீரவேல்!
ஞானவேல்! முத்துவேல்!!

சக்திமகன் உந்தன் கையில் இத்தனை வேலா
அத்தனையும் உலகை வெல்லும் சத்தியசீலா (வேல் வேல்)

வெள்ளி ஊஞ்சல்

ஆடுதய்யா ஆடுதய்யா	வெள்ளிஊஞ்சல்
அழகாக ஆடுதய்யா	வெள்ளிஊஞ்சல்
உள்ளமெல்லாம் நாடுகின்ற	வெள்ளிஊஞ்சல்
ஓம்புருகன் ஆடுகின்ற	வெள்ளிஊஞ்சல்

தெள்ளமுதச் சந்தப்பாட்டு	வெள்ளிஊஞ்சல்
தென்பழி வேந்தன் பாட்டு	வெள்ளிஊஞ்சல்
சக்திமகன் சரவணத்தின்	வெள்ளிஊஞ்சல்
சண்முகனின் பொன்முகமே	வெள்ளிஊஞ்சல்
பக்திக்கடல் ஓசைஒலி	வெள்ளிஊஞ்சல்
பாப்புகழும் வேலன்ஒளி	வெள்ளிஊஞ்சல்
திருநீற்றுத் தெய்வமணம்	வெள்ளிஊஞ்சல்
செம்படையின் பட்டிபுகழ்	வெள்ளிஊஞ்சல்
அருளாடி ஐயா ஆட்டும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
எட்டுதிக்கும் புகழ்மணக்கும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
ஏழிசையின் கலைமணக்கும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
செட்டிமகன் புகழ்பாடும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
செல்வமகன் வரம்நாடும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
சடையப்பர் மண்டபத்தில்	வெள்ளிஊஞ்சல்
சஞ்சலத்தைப் போக்குகின்ற	வெள்ளிஊஞ்சல்
நடைபயண இடர்நீக்கும்	வெள்ளிஊஞ்சல்
நாதமயில் அண்ணாமலை	வெள்ளிஊஞ்சல்

பழநி கிரீசா

ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா

மயிலொரு பங்கினில் குயிலொரு பங்கினில்
மாண்புற வந்திடு மாமுருகா!
மலையென நிலையென மதியென நதியென
மாந்தரைக் காத்திடு வேல்முருகா!
சிலையென அலையென சிந்தையில் சந்தியில்
செந்தமிழ் ஒலியென திகழ்பவனே!
ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா

வேலொரு பாதி மயிலொரு பாதி
வேல முகத்தனின் சோதரனே!
நூலொரு கோடி பாலொரு கோடி
நோன்புடை யார் அபி ஷேகரனே!
காலொரு கோடி கையொரு கோடி
காத்திருந் தாலுன் தரிசனமே!
ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா

கண்மணி வேலா! கார்த்திகை பாலா!
 காலா நடப்போர்க்கு கற்பகமே!
 பெண்மணி பிள்ளை ஆடவரெல்லாம்
 பேசி நடப்பதுன் அற்புதமே!
 விண்மணி உன்முன் வெற்புகள் அற்புதமே!
 வேல்நுனி யாலே பொடிப்பொடியே
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
 திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா
 கார்த்திகை என்ன மார்கழி என்ன
 கால்நடையாலுன் சந்நிதியில்
 பார்த்திட வந்தோம் பாலபிஷேகம்
 பாடல்கள் எல்லாம் பவனிவரும்
 ஈர்த்திட வென்றே எழுந்தஉன் வேலை
 எங்ஙனம் மறைத்தாய் சண்முகனே
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
 திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா
 சண்முக நதியும் வையையின் ஒலியும்
 சலங்கையின் ஒலியோ சண்முகனே!
 மண்களிகூரும் மனிதரின் கூட்டம்
 மலர்களின் இருப்போ மால்மருகா?
 கண்களிகூரும் காவடி ஆட்டம்
 கார்த்திகைப் பாலனின் கைவிளக்கோ!
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
 திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா
 எத்தனை கோடி இன்னல்கள் வந்தும்
 ஏறு நடைக்கும் குறைவுமிலை
 சித்தனை வென்ற தென்திருப் பழநிச்
 சேவக னேன் சந்நிதியில்
 பக்தர்கள் வந்து பணிநிதிடு கின்றார்
 பார்த்திட என்ன தாமதமோ?
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
 திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா
 பார்த்தது போதும் காத்திட வேண்டும்
 பழநி மலைக்கொரு காவலனே!
 சேர்த்ததை எல்லாம் கோத்தொரு பொழுது
 செந்தமிழாலே செப்புகிறோம்
 வேர்த்திடும் உலகம் வியந்திட வைப்பாய்
 வேலவ னே அருள் புரிந்திடுக!
 ஜெய ஜெய ஜெய ஜெய பழநி கிரீசா
 திருவடிசரணம் சரணம் சரணமய்யா

- 6)பாற்கிழக் கவிஞர். காசிபுரீ. அரு. சோமசுந்தரம்.

ஓடி வா வா முருகா

மகுடிப் பாட்டு

ஓடிவா முருகா! எனைத் தேடிவா முருகா!
ஓடோடிவா முருகா! எனைத் தேடிவா முருகா!

பொன்பொருள் போகமெல்லாம் போதுமேஇனி - உன்
பொன்னடிகள் தான்வேண்டும் எங்கள் முருகா!
தன்னையறிந் தொழுகின்ற தன்மையினை - நீ
தந்திடவே எண்ணங்கொண்டு ஓடிவா! வா! வா!

தயிரினில் நெய்ப்போலுயிர் எங்கும்நிறைந்து - உன்
தண்ணருளைப் பொழிகின்ற பாலமுருகா!
உயிரெலாம் உணர்ந்தேத்தும் உன்னைஎனின் - நீ
உய்விக்க உளங்கொண்டு ஓடிவா! வா!

(ஓடிவா...)

அண்டபிண்டம் தந்தளங்கள் ஆதிதேவனார் - தினம்
அண்டிவந்தார் பிணியகற்ற உன்னைப்பெற்றார்
கண்டபடை நடுநடுங்க காட்சிதந்தவா! - எம்
கர்மவினை களைந்திடவே ஓடிவா! வா!

(ஓடிவா...)

செப்பரிய மூன்றுலகும் தொழுதேத்தும் - நந்
சேவற்கொடி கொண்டவனே செல்வமுருகா!
முப்பகையும் மும்மலமும் வாட்டுதேஎனை - அதில்
மழ்காமல் காத்தருள ஓடிவா! வா!

(ஓடிவா...)

முப்பாலுக் கப்பாலும் தாண்டுகின்றவா - நல்
மூவருடன் தேவர்கணம் போற்றுமுருகா!
இப்பாலுங் காயத்தை நீக்குமுன்னே - உன்னை
என்னுள்ளே காட்டுதற்கு ஓடிவா! வா!

(ஓடிவா...)

- கவிஞர். ஆத்தங்குடி சாந்திநேசன்

பழநிமலை முருகனை நாம் பாரீக்கலாமா !

அவரோடு தனிமையிலே பேசலாமா !

தெண்டபாணி மலை மீது நிற்கின்றான்
அங்கு வந்தவரை கண்திறந்து பார்க்கின்றான்
வேலனாவான் அவன் விருத்தனாவன்
அள்ளித்தரும் வள்ளல் அவன்ராஜா ஆவான்!

வண்ணவண்ண காவடிகள் ஆடிவரும்
அங்கு பொங்கிவரும் பால் குடங்கள் ஓடிவரும்
பாலும் கொட்டும் அங்கு தேனும் கொட்டும்
மேனியெல்லாம் பஞ்சாமிர்தம் வழிந்து கொட்டும்!

தங்கரத மீதமாந்து அவன் வருவான்
அங்கு தென்றல் காற்று வீச அவன் மிதந்து வருவான்
மேளம் கொட்டும் அங்கு காசும் கொட்டும்
ஆண்டவனின் அருளாலே செல்வம் கொட்டும்

வெள்ளைநிற விபூதி அபிஷேகம்
அங்கு மணமணக்கும் சந்தனத்தில் அலங்காரம்
பூவும் மணக்கும் அங்கு பன்னீர் மணக்கும்
மலையரசன் சந்நிதியில் எல்லாம் மணக்கும்!

எங்கும் வாழும் நகரத்தார்கள் செயல்படுவார்
அந்த பழநிமலை முருகனையும் வழிபடுவார்
குலமும் செழிக்கும் மனித நேயம் செழிக்கும்
ஆண்டவனின் அருளாலே செல்வம் கொழிக்கும்!

ஆறுமுகம் ஆறுபடை வீட்டினிலே
அது இருப்பதுவும் தங்கத் தமிழ்நாட்டினிலே
வீடு விளங்கும் நம்ம நாடு விளங்கும்
ஆண்டவனின் அருளாலே எல்லாம் துலங்கும்
மனச்சிறையில் பிடித்து வைத்தேன் இத்தனைநாள்
(இன்று) சுதந்திரமாய் உலவவிட்டேன் கந்தனைநாள்
தகப்பனானான் அவன் பிள்ளையானான்
காளை எனக்கு வாழ்வுதந்த கடவுளானான்.

- காளை நாராயணன்

வாராரு மாசீமக தெண்டபாணி

வாராரு வாராரு தெண்டபாணி வாராரு!
வாராரு வாராரு தெண்டபாணி வாராரு!
அழகுரதமேறி இங்கே அருளைதர வாராரு!
அரோகரானு சொல்லு முருகன் அருளை அள்ளு!
கெட்டிக்கார செட்டி வாழும் ஒற்றியூருமண்ணு (வாராரு)
பட்டிணத்தார் தெய்வமான பரம்பொருளின் மண்ணு
ஐந்து நாளும் பூசை அது ஆண்டவனின் ஆசை! (வாராரு)
பட்டுச்சேலை கட்டிக்கிட்டு கொண்டையிலே பூச்சுடி
ஆத்தாமார்கள் எல்லாம் இந்த பிள்ளையிடம் அன்புவைக்க
சின்னப்பிள்ளை இவரு அவுக செல்லப்பிள்ளை இவரு!
மல்லுவேட்டி துப்பட்டா போட்ட செட்டிமார்களும்
குழாய் சட்டைப் போட்டு நிற்கும் இளவட்டப்பிள்ளைகளும்
எண்பதிலும் நடப்போம் கைகுழந்தையாக தவழுவோம்.

பிள்ளையாரு சுழிபோட்டு புதுக்கணக்கு தொடங்கையிலே
தெண்டபாணி பேருபோட்டு நாலணாத்தான் வரவுவைப்போம்
கொட்டு கொட்டுன்னு கொட்டும்
லாபம் சிகரத்தையும் எட்டும்!

அழகழகாய் பிள்ளைவேணும் என்றுவரம் கேட்டுக்கிட்டு
கரும்பினிலே தொடடிகட்டி சுற்றிவர வேண்டிக்கிட்டா
பிள்ளை வரம் தருவார் அவரே பிள்ளையாகப் பிறப்பார். (வாரா)

மரிக்கொழுந்தே மரகதமே ரோசாவே முல்லைப்பூவே
முக்கனியே சர்க்கரையே முத்தமிழே ஆணழகே
நல்லதெல்லாம் கொடுத்து அனைவரையும் உயர்த்து (வாரா)

சிவனாரின் மகன் அல்லவா

சிவனாரின் மகன் அல்லவா! என் சிந்தையில் அவனல்லவா
முருகனென்னும் பெயரல்லவா! ஆறுமுக வேலன்
கந்த வடிவேலன் கலியுக தெய்வமல்லவோ

வருவாயோ! அருள்வாயோ!

கோரஸ்

(முருகா.... குமரா... இங்கே... வருவாயோ)

ஓராரு முகமாய் குன்றக்குடி தனிலே
இருந்திடும் குமரய்யா
வள்ளி தெய்வயானையுடன் மயில் மீதமர்ந்து
காட்சிதனை தந்திட வருவாயோ (முருகா)

பரங்குன்றம் தணிகை குன்றினில் இருக்கும்
கோலத்தில் நீயும் வருவாயோ
ஏரகப் பதியில் தகப்பன் சாமியாய்
இருந்திடும் கோலத்தில் வருவாயோ

சேவலும் மயிலும் உன்னுடன் இருக்க
சூரனின் மாப்பை பிளந்தாயோ - அந்த
வேலும் மயிலும் கொடியினில் கொண்டா
செந்துார் கடற்கரை அமர்ந்தாயோ (முருகா)

பழம் வேண்டி நீயும் மயில்மீதமர்ந்து
ஞாலத்தை வலமாய் வந்தாயோ
பழம் இல்லை என்றதும் ஆண்டியின் உருவில்
பழநியில் அமர்ந்து கொண்டாயோ

காவடி எடுத்து கால்நடையாய் வந்து
காண்போர்க்கு தரிசனம் தருவாயா

நிலையான செல்வம் வளமான வாழ்வும்
என்றென்றும் தந்திட வருவாயோ

(முருகா)

அருணகிரி நாதர் நாவினில் நீயும்
திருப்புகழ் உருவில் வந்தாயோ
அந்த திருப்புகழ் பாடும் அடியவர் என்றும்
வளமுடன் வாழ அருள்வாயோ

(முருகா)

- கோட்டையூர். அருளிச்செய்தி சித. சம்பந்தம்

வேலவனே வேலவனே கண் திறந்து பாராய்யா உடம்பினிலே சேதாரம் வருமுன்பே தீராய்யா

உள்ளிருக்கும் ரத்தம் உடல்உள் இருக்கட்டும்
எலும்புதசை நரம்புகளும் நன்கிருக்கட்டும்
தெரியாமல் செய்த பிழைபொறுத்திட வேண்டும் நீ
தெய்வம் என்று நம்பிவந்தோம் காத்திட வேண்டும் நீ (வேல்)

மனிதனாக பிறந்ததாலே தவறுகள் செய்தோம் - உன்னை
மனதினிலே வைத்தபின்பு திருந்தியும் விட்டோம்
சேதாரம் ஏதும் வந்தால் நொந்திடும் வாழ்க்கை
(நீயே) ஆதாரம். என்ற பின்பும் துயர் வரலாமா (வேல்)

வந்தவினை இருக்கும்வினை செய்வினைகளும் - இங்கு
உன்னைநம்பும் பக்தர்களின் நிழலை தீண்டுமா
அருணகிரி துயரம் பட்டான் தீர்க்கவில்லையா - அவன்
ஞானியாகி உன் புகழை பாடவில்லையா (வேல்)

உள்ளுக்குள்ளே பட்டகாயம் மறைந்திருக்கும் இங்கு
வெளியினிலே காயம்பட்டால் ஊர்சிரிக்கும்
விதியினாலே வந்ததெல்லாம் தவறாகுமா - அந்த
விதிஇன்னும் உந்தன்பிள்ளை என்னைத் தீண்டலாமா (வேல்)

வள்ளலிடம் செல்வம் என்றும் நிலைப்பதுமில்லை - அந்த
கஞ்சனிடம் செல்வம் என்றும் குறைவதும் இல்லை
மற்றவர்க்கே வாழ்பவன்தான் மனிதனும் ஆவான்
அவன் இருக்கும்போதும் சென்றபின்பும் உன்நிகர் ஆவான்(வேல்)

வேல் முருகா! மால் மருகா!

கந்தனுக்கும் வேல்வேல் முருகனுக்கும் வேல்வேல்
கந்தனுக்கும் வேல்வேல் முருகனுக்கும் வேல்வேல்
சின்னச்சின்ன குழந்தையெனச் சிரித்துமகிழ்ந்து காட்சிதரும்
வண்ணமயில் கந்தனுக்கு அரஹரோகரா - எங்கள்
வடிவழகாம் வேலனுக்கு அரஹரோகரா! (கந்தனுக்கும்)

ஊஞ்சலிலே உனைக்கண்டேன் உள்ளமெலாம் பறிகொடுத்தேன்
தென்றலென ஆடிவரும் வேல் முருகா - எங்கள்
தென்பழநி ஆண்டவனே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

பழங்கேட்டு விளையாடிப் பண்டாரமாய்க் கோலங்கொண்டு
பக்தர்குறை தீர்த்துவைக்கும் வேல்முருகா - எங்கள்
பழனிமலை ஆண்டவனே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

ஆடிவரும் காவடிகள் அத்தனையும் உந்தன்சொந்தம்
பாடிவரும் எங்களுக்கே வேல்முருகா - என்றும்
நீதானப்பா பெரிய சொந்தம் மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

தேவர்குறை தீர்த்துவைத்து தெய்வானை மாலைமிட்டுக்
கூர்வடிவேல் தாங்கிநிற்கும் வேல்முருகா - நாங்கள்
கூறும் வினை தீர்த்துவைக்கும் மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

ஆனைமுக அண்ணலே அழகுவள்ளி கைபிடித்து
சோலைமலை வீடமைத்த வேல்முருகா - பெரும்
சொகுசுக்கார தெய்வமப்பா மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

அரோஹரா சத்தத்திலே ஆனந்தமாய்க் காட்சிதந்து
அண்டமெலாங் காத்துநிற்கும் வேல்முருகா - வளர்
தண்டபாணிப் பேரழகே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

பாலோடு திருநீறு பஞ்சாமிர்தம் பன்னீரு
ஆறாகப் பெருகுதய்யா வேல்முருகா - உந்தன்
அழகுமலைப் பழநியிலே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

செந்தில்வளர் கண்மணியே தென்பழனி ஆண்டவனே
தங்கத்தேரில் பவனிவரும் வேல்முருகா - உந்தன்
தாள்பணிந்தோம் காக்கவேணும் மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

அன்னைதந்த வேலெடுத்து அழகுமயில் மீதமர்ந்து
வையகத்தை வாழவைக்கும் வேல்முருகா - புகழ்
தங்கரதம் ஏறிவரும் மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

முத்தான முத்துமாகி முத்துகுமர தெய்வமாகி
சக்திவேலைப் பெற்றவரே வேல்முருகா - எங்கள்
சத்குருவே ஷண்முகனே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

குன்றக்குடி ஷண்முகனே குறைதீர்க்கும் மன்னவனே
என்றுமெங்கள் இதயத்திலே வேல்முருகா - தினம்
நின்றருளும் ஆண்டவனே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

கால்நடையாய் வருவோர்க்கும் காவடியைப் சுமப்போர்க்கும்
கவலைகளைத் தீர்த்துவைக்கும் வேல்முருகா - உந்தன்
காலடியே சரணமய்யா மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

காலமெல்லாம் உன்னடிமை பாடிடுவேன் உன்பெருமை
கருணைஉள்ளம் கொண்டவனே வேல்முருகா என்றும்
காக்கவேணும் எம்குலமே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

கந்தவடி வேலனெனச் சொந்தமுடன் நானழைக்க
வந்தவினை போக்கிடவே வேல்முருகா - இங்கே
வந்திடுவாய் வேலுடனே மால்மருகா! (கந்தனுக்கும்)

சின்னவனாம் நானும்உந்தன் சீர்புகழைச் சொன்னதாலே
மன்னவனே நீயுமிங்கே மயிலேறி - நல்ல
மங்களங்கள் தந்திடவே வரவேணும்! (கந்தனுக்கும்)

ஆடுமயில் ஆடிவர அழகுவேலுங் கூடவர
தங்கரதம் அசைந்துவரும் அழகைப்பாருங்கள் - இங்கே
தண்டபாணி காட்டுகின்ற சிரிப்பைப்பாருங்கள்! (கந்தனுக்கும்)

காவடிகள் ஆடிவரக்காவலுக்கும் வேலுவர
கந்தனவன் முன்னேவரும் காட்சிபாருங்கள் - அவன்
கலகலவெனச்சிரித்து நிற்கும் அழகைப்பாருங்கள்! (கந்தனுக்கும்)

- கவிஞர். AR. சுப்பிரமணியன்

அப்பன் பழனி அப்பனடா

அப்பன் பழனி அப்பனடா - அவன்
அரும் பெரும் திரவியக் கப்பலடா
அற்புதம் காட்டும் தலைவனடா - அவன்
அன்புக்குப் பணிசெயும் இறைவனடா!

காண்போம் நாம் அவன் படைவீடு - தம்பி
கால்வலி மறந்து நடைபோடு
கண்டால் நமக்கில்லை ஒருகேடு - நீ
காவடி எடுத்து நடனமாடு!

வணிகனின் குலத்துக்குத் தாயாவான் - அவர்
வளைவினில் ஓடிடும் சேயாவான்
கவிஞர்கள் பாட்டுக்கு வாயாவான் - எங்கு
கடும்பகை கண்டாலும் தீயாவான்!

ஆண்டிக்குப் பாரடிசாத்துப்படி - நலம்
ஆடிடப் பழநியில் தீர்த்தமடி
வேண்டும் வரம் தரும் தீபமடி - இதில்
வேதனையே இல்லை லாபமடி

பழனிக்குப் போவதில் சுகம் அதிகம் - அவன்
பார்வையில் நிற்பதில் குணம் அதிகம்
விழுந்து வணங்கினால் வயததிகம் - அந்த
வீரன் தருவான் பணமதிகம்

செட்டிமக்கள் இந்த பூமியிலே - பல
தெய்வத்துக் களித்தது கோடியம்மா
கட்டிய கோவில்கள் ஆயிரமே - அதில்
கந்தனின் கோவில்கள் யாவையுமே

முருகப்ப னில்லாத ஊருமில்லை - ஒரு
முத்தைய னில்லாத வீடுமில்லை
பழநியப் பனின்றி வம்சமில்லை - எங்கள்
பரம்பரைக் கவனின்றி அம்சமில்லை

கால்நடைப் பயணத்தில் ஓடிவந்தோம் - உன்
கருணைக்குத் தானுனைத் தேடிவந்தோம்
வேலெமைக் காக்கட்டும் வேலவனே - உன்
விழிஎமைக் காக்கட்டும் நாயகனே!

செந்தில் ஆண்டவனே!

கந்தனுக்கு வேல்வேல் – செந்தூர் வேலனுக்கு வேல்வேல்
கந்தனுக்கு வேல்வேல் – செந்தூர் வேலனுக்கு வேல்வேல்

துள்ளிவிளையாடும் சின்னப்பிள்ளை முகம் மறந்து
வெள்ளி விளையாடும் மலையாச் சீமைதன்னை யடைய
நாகப்பட்டிணத்துக் கடலில் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிற்கும்
செட்டி கப்பலுக்குத் துணையாம் செந்திலாண்டவனே!

செந்தில் ஆண்டவனே! ஐயா! செந்தில் ஆண்டவனே!
செந்தில் ஆண்டவனே! ஐயா! செந்தில் ஆண்டவனே!

கப்பல் ஏறுகையில் முதலில் கடல்முகம் தெரியும்
கண்களில் நீரோடும் நிற்கும் மனைவிமுகம் தெரியும்
அந்த முகங்களிடைச் செந்தூர்க் கந்தன் முகம் தெரியும்
செந்தில் வடிவேலா ஐயா செந்தில் வடிவேலா
பிணாங்குத் துறைமுகத்தைக் கப்பலும் பிடித்து விட்டதையா

கப்பல் அடியில் கூட்டம் கண்டிட வந்திருக்கு
தண்ணீர்ப்பூ மலையில் நிற்கும் தண்ணிமலையானே
பெண்டு பிள்ளைகளைக் காக்கும் பெரிய மலையானே
தண்ணிமலையானே நெஞ்சின் தாகம் தீர்ப்பானே
கண்களில் நீர்வழிய நாமும் கைகள் குவிப்போமே
தைப்பூச நாளினிலே அவனும் தங்க ரதமேறி
நகரத்தைப் பார்க்கத் தேரில் நகர்ந்து வந்திடுவான்
பார்க்குமிடமெல்லாம் தமிழர் பக்தி முகம் தெரியும்
காவடி ஆடிவரும் சீனர் காலடியும் தெரியும்

கந்தனுக்கு வேல்வேல் – செந்தூர் வேலனுக்கு வேல்வேல்
கந்தனுக்கு வேல்வேல் – செந்தூர் வேலனுக்கு வேல்வேல்

வளமே அருள்வாய்

வருவாய் முருகா வளமே அருள்வாய்
வருவாய் முருகா வளமே அருள்வாய் (வருவாய் முருகா)

திருப்புகழ் பாடும் அடியவர் உள்ளம்
விருப்புடன் வேண்டும் அன்பர்கள் இல்லம்
குருவடிவாகி குவலயம் காக்கும்
திருவடிவோடு அருள்மழை பொழிவான் (வருவாய் முருகா)

ஓம்எனும் மந்திரம் உரைத்தவன் நீயே
உலகத்தை காக்கும் தலைவனும் நீயே
உள்ளத்தில் உள்ள எண்ணத்தை எல்லாம்
ஓரிடம் நிறுத்தி உனதருள் தருவாய் (வருவாய் முருகா)

சரவணபவகுத சண்முகா என்று
சந்ததம் தொழுதால் சஞ்சலம் இல்லை
கருணையின் வடிவே கந்தனே என்று
கனிவுடன் கூற இனிதருள் புரிவாய் (வருவாய் முருகா)

பழமுதிர் சோலை மலையுறை வோனே
பக்தர்கள் மனதில் நிலைபெறு வோனே
அழகுவேல் முருகாய் உருவெடுத்தோனே
அன்புடன் எமையே காத்தருள் வாயே (வருவாய் முருகா)

சங்கத் தமிழாய் நீயும் இருக்க
சர்க்கரைக் கரும்பாய் அதுவும் இனிக்க
எங்கும் எதிலும் உனதருள் ஜொலிக்க
மங்காப் புகழை எமக்கே அருள்வாய் (வருவாய் முருகா)

சூரனைப் போரில் வேலால் சாட
தேவர்கள் சாபம் விலகியே ஓட
நாளும் உன்நாமம் நாங்கள் பாட
பாடும் எமக்கு உனதருள் கூட (வருவாய் முருகா)

A. சுப்பிரமணியன், B.E., திருவிவரற்றியூர்

ஆண்டவான்று போனாள் வயதொன்று கூடும்

ஓரெட்டு வயதிற்குள் படிக்க விட்டால்
உள்ளத்தில் கல்விமுறை நுழைவ தில்லை!
ஈரெட்டில் திருமணமும் ஏற்கா விட்டால்
இளமையினால் சுகமேதும் வாய்ப் பதில்லை!
மூவெட்டில் பிள்ளைகளும் தவழாவிட்டால்
முழுமகிழ்ச்சி வாழ்க்கையிலே கிடைப்பதில்லை!
நாலெட்டில் வருமானம் பெருக்கா விட்டால்
நாயாக உழைத்தோர்க்குப் பயனு மில்லை!
ஐயெட்டில் தனிவீடு அமையா விட்டால்
அமைதியெதும் இல்லறத்தில் நிலைப்ப தில்லை!
ஆறெட்டில் சுயதொழிலும் அணுகா விட்டால்
அறுபதுக்கு பின்னின்பம் வருவ தில்லை!
ஏழெட்டில் கங்கையிலே குளிக்கா விட்டால்
எப்போதும் உன்பாவம் தொலைவதில்லை!
எட்டெட்டில் சபலத்தை அடக்கா விட்டால்
இவ்வுலகில் உனையாரும் மதிப்ப தில்லை!

கட்டளையால் இக்கருத்தை வாழ்வில் ஏற்றுக்
கடமையினைச் செய்யாமல் காலம் போக்கிக்
குற்றாலம் கொடைக்கானல் என்று சுற்றிக்
கூட்டுகிறோம் மகிழ்ச்சியினை! ஆனா இங்கே

பற்றாக நம்வயதில் ஆயுள் ஒன்று
பாழாகிப் போவதனை யார் அறிந்தார்?
திட்டமிட்டு இனியேனும் வாழ்வை ஏற்பீர்!
தித்திக்கும் முக்கனியை வாழ்வில் சேர்ப்பீர்!

கவிஞர். சிவல்புரி சிங்காரம் கீழ்ச்சிவல்பட்டி

குமாரசுதவம் - பாம்பன் மீ குமாருகுதாசு சுவாமிகள்

ஓம் சண்முக	பதயே நமோ நம :
ஓம் சண்மத	பதயே நமோ நம :
ஓம் சட்கீர்வ	பதயே நமோ நம :
ஓம் சட்கீர்	பதயே நமோ நம :
ஓம் சட்கோண	பதயே நமோ நம :
ஓம் சட்கோச	பதயே நமோ நம :
ஓம் நவநிதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் சுபநிதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் நரபதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் சுரபதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் நடச்சிவ	பதயே நமோ நம :
ஓம் ஷடக்ஷா	பதயே நமோ நம :
ஓம் கவிராஜ	பதயே நமோ நம :
ஓம் தபராஜ	பதயே நமோ நம :
ஓம் இகபர	பதயே நமோ நம :
ஓம் புகழ்முநி	பதயே நமோ நம :
ஓம் ஜய ஜய	பதயே நமோ நம :
ஓம் நய நய	பதயே நமோ நம :
ஓம் மஞ்சள	பதயே நமோ நம :
ஓம் குஞ்சர்	பதயே நமோ நம :
ஓம் வல்லீ	பதயே நமோ நம :
ஓம் மல்ல	பதயே நமோ நம :
ஓம் அஸ்தர்	பதயே நமோ நம :
ஓம் சஸ்தர்	பதயே நமோ நம :
ஓம் ஷஷ்டி	பதயே நமோ நம :
ஓம் இஷ்டி	பதயே நமோ நம :
ஓம் அபேத	பதயே நமோ நம :

ஓம் சுபோத	பதயே நமோ நம :
ஓம் (வ்)வியூக	பதயே நமோ நம :
ஓம் மயூர	பதயே நமோ நம :
ஓம் பூத	பதயே நமோ நம :
ஓம் வேத	பதயே நமோ நம :
ஓம் புராண	பதயே நமோ நம :
ஓம் (ப்)பிராண	பதயே நமோ நம :
ஓம் பக்த	பதயே நமோ நம :
ஓம் முக்த	பதயே நமோ நம :
ஓம் அகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் உகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் மகார	பதயே நமோ நம :
ஓம் விகாச	பதயே நமோ நம :
ஓம் ஆதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் பூதி	பதயே நமோ நம :
ஓம் அமார	பதயே நமோ நம :
ஓம் குமார	பதயே நமோ நம :

சீங்கார மாலை

ஆனை முகத்தானே! ஐங்கரனே! உன்னினையோன்
மானை நிகர்விழியார் மணவாளன் வடிவேலன்
வானை நிக்கருணை வழங்கும் திறம்பட
மோனைத் தமிழாகி முன்னவனே காப்பாவாய்!

வானோங்கு தென்பழனி வளர்ந்தோங்கும் வேலவனே!
தேனோங்கு செந்தமிழால் தினமோங்கத் தெண்டனிட்டேன்
மானோங்கு மாதருடன் மயிலேறும் வானவனே!
வானோங்கு செங்கதிரே! வருவாய் இது சமயம்!

மங்கை சிவகாமி மைந்தா! வளர்ந்தொழுகும்
கங்கை வளர்ச்சடையான் கண்மணியே! வடிவேலா!
அங்கங் குழைந்துருகி அடிபரவும் அன்பரெனும்
வங்கக் கடல்நடுவே வருவாய் இதுசமயம்!

என்ன முருகா! எழுந்துவரத் தாமதமேன் ?
சொன்ன தமிழிற் சுவைகுறைவோ ? சொன்னவனும்
சின்னவனோ ? வள்ளி திசைமாற்றி விட்டாளோ ?
மன்னவனே! குடிகாக்க வருவாய் இதுசமயம்!

பண்ணொழுக்கும் செந்தமிழாற் பாடிவரும் உன்னடியார்
கண்ணொழுக நிற்பதையும் கண்டுமனம் இரங்கலையோ ?
என்னபிழை நானுடையேன் ? எப்படிநான் கூப்பிடுவேன் ?
வண்ணமயில் வாகனனே ! வருவாய் இதுசமயம் !

ஐயா திருக்குமரா ; அடியேன் கதறுவதும்
பொய்யோ நானுரைக்கும் புகழும் இகழாமோ ?
செய்யான சிந்தையிலே செழித்தோங்கும் தாமரையே !
வையா புரிக்கரசே ! வருவாய் இதுசமயம் !

கந்தா எனக்கதறும் கவிஉனக்குக் கேட்கலையோ ?
சந்தையிலே நாய்போலத் தமிழேன் அலைவதுவோ ?
சிந்தா மணியே ! செல்வக் களஞ்சியமே !
வந்தருளத் தாமதமேன் வருவாய் இதுசமயம் !

அஞ்சித் தலைகுனிந்தும் அடிமையைப்போல் வாய்புதைத்தும்
கெஞ்சி அழைத்தால் கேளாதோ உன்செவிக்கு ?
வஞ்சியரின் கண்வலையில் மானாகி விட்டாயோ ?
மஞ்சுலவு மலைநாடா ! வருவாய் இதுசமயம் !

பாடாத பாட்டெல்லாம் பாடி அழைத்தாலும்
ஆடா திருப்பதுவோ ? அருளும் வறண்டதுவோ ?
வாடா மருக்கொழுந்தே ! மலைப்பழனி வேலவனே !
வாடா என அழைத்தேன் ! வருவாய் இதுசமயம் !

கையிற் பழமேந்திக் கருத்திற் உனையேந்தி
மெய்யாக வழிபடுவோர் மேலோக்கும் வேலவனே !
வெய்யிலுக்கு விரிநிழலே ! வினைநீக்கும் மாமருந்தே !
வையா புரிநாடா ! வருவாய் இதுசமயம் !

மஞ்சாடும் மலைதோறும் மயிலேறும் வேலவனே !
நெஞ்சாடும் கவலைஎல்லாம் நீதிர்க்க வேண்டுமையா
தஞ்சமென வந்தவரைத் தாயெனவே ஆதரிக்க
வஞ்சியரின் நாயகமே வருவாய் இதுசமயம் !

காளைத் தவிசேறும் கண்ணுதலான் கண்மணியே !
பாளைச் சிரிப்பழகா பழனிமலை ஆண்டவனே !
ஆளை அளக்காமல் அன்பை அளந்துடனே
வாளை புரள்வயலா ! வருவாய் இதுசமயம் !

அப்பா எனக்கூவி அழைப்பதுவும் இப்புலியில்
தப்போ யான் கூறும் தமிழும் கசப்பதுவோ !
ஒப்பாரும் இல்லாத ஒங்கார வேலவனே !
சுப்பையா மயிலேறித் தோன்றிடுவாய் இதுசமயம் !

முல்லை மலர்போன்ற முத்துச் சிரிப்பழகா!
எல்லை வருவோரின் இடர்தீர்க்கும் வேலவனே!
கல்லான வன்மனமும் கணியாக்கி வைப்பதிலே
வல்லவனே வடிவேலா! வருவாய் இதுசமயம்!

தெள்ளு தமிழுக்கும் திணைப்புனத்தில் கிளிபயிலும்
வள்ளி மயிலுக்கும் வசமாகி விட்டவனே!
அள்ளுறிய் பாடிவரும் அடியவரின் இடர்தீர்க்கும்
வள்ளல் மனத்தரசே! வருவாய் இதுசமயம்!

வானேறும் கற்புடைய மாதரசி தெய்வானை
கூனேறும் நெற்றிக் குழைந்துருகும் வேலவனே!
தேனேறும் செந்தமிழால் தெண்டனிடும் மெய்யடியார்
வானேற வைப்பவனே! வருவாய் இதுசமயம்!

கோவணத்தும் எழில்குலுங்கும் குழந்தைவடி வேலவனே!
காவணம்போல் நிழல்கொடுக்கும் கருணைவடி வானவனே!
பூவனத்தில் துள்ளிவரும் புள்ளிமயில் வாகனனே!
வாய்மணக்கக் கூவுகிறேன் வருவாய் இதுசமயம்!

தீரானோய் தீர்த்தருளும் தென்பழனி மருத்துவனே!
கூறாமல் குறைதீர்க்கும் குறிப்பறிந்த மன்னவனே!
ஓராறு முகங்காட்டி ஓங்கார உருக்காட்டி
வாரா திருப்பதுவோ? வருவாய் இதுசமயம்!

கல்லாப் பிழைகளையும் கற்றவர்கள் கற்றபடி
நில்லாப் பிழைகளையும் நெஞ்சருகி உன்பெயரைச்
சொல்லாப் பிழைகளையும் சோதிவடி வானவனே!
இல்லாப் பிழையாக்க எழுவாய் இதுசமயம்!

எல்லாத் துறையினிலும் ஏமாற்றும் புனைகருட்டும்
பொல்லாத சூரனைப்போல் புகுந்து வரும் இந்நாளில்
பொல்லாரும் மனந்திருந்திப் புத்தியிலே தெளிவுபெற
வல்லானே வேலெடுத்து வருவாய் இதுசமயம்!

சொல்லாலே மாலையிட்டுத் துணையடியில் தெண்டனாட்டு
வல்லாரும் மாட்டாரும் வழிநெடுக ஓலமிட்டும்
கல்லாய் இருப்பதுவோ? கவலைகளைத் தீர்த்தருள
வல்லாய் திருக்குமரா வருவாய் இதுசமயம்!

தங்கநிற வேலவனே! தமிழருந்தும் பாலகனே!
சிங்கார வடிவேலவன் செந்தமிழைக் கேட்டுவைக்க
இங்குவர வேண்டுமென எல்லாரும் வேண்டுகிறோம்!
மாங்கையரின் காதலனே! வருவாய் இதுசமயம்!

- மகாகவி அர. சிங்கார வடிவேலவன்

தெண்டாயுதத்தானைக் கொண்டாடு மனமே!

ஆலோலம் பாடுகிற வள்ளியம்மை கழுத்தில்
அணியாரம் இட்ட பெருமான்
ஆகாயம் பூமியிடை நீராவிபோல் வடிவில்
ஆதாரமான பெருமான்

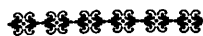
மேலாளர் கீழாளர் பேதங்கள் இல்லாது
மெய்யாள வந்த பெருமான்
மின்னாகி இடியாகி மழையாகிக் காற்றாகி
விளைவாக நின்ற பெருமான்

கோலாலம்பூரில் வளர்கோன் தண்டபாணி - இவன்
கோவில் கொண்டாடு மனமே
கூற்றேதும் வாராது கொடுநோயும் சேராது
குறையாத வாழ்வு மிகுமே!

ஒமென்ற சிறுமுட்டை உள்வீடு அவன்வீடு
உன்வீடும் அந்த இடமே
ஒசைக்கு மணியுண்டு, பூசைக்கு மணமுண்டு
உன் வாழ்வு கந்தன் வசமே

நாம் என்ற ஆங்காரம், நமதென்ற எக்காளம்
நடவாது வேலனிடமே
நடக்கட்டும் பார்ப்போம் என்றிருக்கட்டும் உன்உள்ளம்
நலம் யாவும் வீடு வருமே

கோமன்னன் வாழ்கின்ற கோலாலம்பூர் சென்று
கொடிகட்டி ஆள விடுமே
கொண்டாடு கொண்டாடு தெண்டாயுதத்தானை
குறையாத செல்வமிகுமே.



திருநீறு அணிவதால் உண்டாகும் நன்மைகள்

- ★ ஞானத்தை உண்டாகும்.
- ★ முகத்திற்கு அழகைத் தரும்.
- ★ பில்லி, சூனியம், கண்ணேறு பாதிக்காமல் பாதுகாக்கும்
- ★ வியாதிகளைப் தீர்க்கும்
- ★ அறிவுக் கூர்மையைத் தரும்
- ★ தீட்டுக் கழிக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
- ★ திருவடிப் பேற்றைத் தரும்.

தீருப்புகழ் - பாழனி

நாத விந்துகா லாதீ நமோநம	
வேத மந்திர சொரூபா நமோ நம	
ஞான பண்டித சாமி நமோ நம	வெகு கோடி
நாம சம்புகு மாரா நமோ நம	
போக அந்தரி பாலா நமோ நம	
நாக பந்தம யூரா நமோ நம	பரகூரர்
சேத தண்டவி நோதா நமோ நம	
கீத கிண்கிணி பாதா நமோ நம	
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோ நம	கிரிராஜ
தீப மங்கள ஜோதி நமோ நம	
தூய அம்பல லீலா நமோ நம	
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோ நம	அருள்தாராய்
ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்	
ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்	
ஈர முங்குரு சீப்பாத சேவையும்	மறவாத
ஏழ்த லம்புகழ் காவேரியால் விளை	
சோழ மண்டல மீதே மனோகர	
ராஜகெம்பீர நாடாளு நாயக	வயலூர
ஆத ரம்பயி லாருரர் தோழமை	
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முன்னாளில்	
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி	லையிலேகி
ஆதி யந்தவு லாவாக பாடிய	
சோர் கொங்குவை காவூர் நன்னாடதில்	
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்	பெருமானே.

கற்பூர ஆரத்தி செய்வதன் தத்துவம்

கற்பூரம் வெண்மையானது. அது சுத்த தத்துவ குணமுள்ள ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. கற்பூரத்தை ஏற்றியவுடன் அது தீபம் போல் எரிவது ஞானாக்கினியால் மலம் நீங்கப் பெற்ற ஆன்மாவானது சிவகரணம் பெற்று நிற்பதைக் காட்டும். கற்பூரம் இறுதியில் ஒன்றுமின்றிக் கரைந்து போவது போல ஆன்மாவானது சரீரங்களெல்லாம் நீங்கி இறைவனோடு ஒன்றுபடும். இதைக் காட்டுவதே கற்பூர தீபாராதனையின் தத்துவம். மேலும் சுத்தமான கற்பூரஆவி மூக்கின் சுவாசத்திற்கு நல்லது. புகையை தருவது கற்பூரமல்ல. சுவாத்திற்கும் தீங்கு. கற்பூரம் எரிந்து காற்றில் கரைவதுபோல நாமும் கடவுளுடன் கலக்க வேண்டும் என்பதே கற்பூர தீபாராதனை குறிப்பதாகும்.

திருப்புகழ் - திருவேரகம்

பாதிமதி நதி போதுமணி சடை	
நாதரருளிய	குமரேசா
பாகுகனி மொழி மாது குறமகள்	
பாதம் வருடிய	மணவாளா
காதுமொரு விழி காசுமுறஅருள்	
மாயனரி திரு	மருகோனே
காலனெனை யணு காமலுனதிரு	
காலில் வழிபட	அருள்வாயே
ஆதியயனொடு தேவர் சுரருல	
காளும் வகையறு	சிறைமீன்
ஆடமயிலினி லேறி அமரர்கள்	
சூழவலம் வரும்	இளையோனே
சூதமிக வளர்சோலை மருவுசு	
வாமி மலைதனி	லுறைவோனே
சூரனுடலற வாரி சுவரிட	
வேலை விடவல	பெருமானே.

பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டே!

சிறுவயது முதற்கொண்டே திருச்செந்தூர் முருகனைநான்
 தினந்தோறும் வணங்கி வந்தேன்
 இருவிழிகள் திறந்தவுடன் பழனிமலை ஆண்டியைநான்
 இதயத்தில் வணங்கி வந்தேன்
 “பொறு மனமே பொறு” அந்த அறுமுகத்தின் அருளாலே
 போயொழியும் துன்பம் என்று
 பொறுத்தேனே! பொறுத்தேனே! பொன்பழனி ஆண்டவனே!
 பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டு!
 ஒருபதிலும் கூறாமல் அருள்மக்கும் தாராமல்
 ஓடினால் என்ன செய்ய?
 ஓயாமல் நடக்கின்றேன் தாயான பெருமானே
 வழிகாட்டு நானும் உய்ய
 உறவினரும் உனையன்றி உதவுவதற்கு ஒருவரில்லை
 ஓடிவா! பழனி வேலா!
 ஓடோடி நீ வந்து உன்பாதம் தொழுவோரை
 உய்விப்பாய் குழந்தை வேலா!

இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் பொருட்களும் அதன் பலன்களும் :

மாப்பொடி	- கடனை நீக்கும்
பழவகைகள்	- ஜன வசீகரம்
பஞ்சாமிர்தம்	- வெற்றி, தீர்க்க ஆயுள்
பால்	- ஆயுள் விருத்தி
தயிர்	- திடகாத்திரம்
தேன்	- சங்கீத வன்மை
நெய்	- சுகவாழ்வு, மோட்சம்
சர்க்கரை	- பகைவரை ஒழிக்கும்
இளநீர்	- நன்மக்கட்பேறு, யோகம்
விபூதி	- ஞானம்
சந்தனம்	- சுவர்க்க யோகம்
பன்னீர்	- புகழ்
வஸ்திரம்	- வெகுமதி
புஷ்பம்	- சந்தோஷம்
கற்பூரம்	- அத்வைத முத்தி
குங்குமம்	- மங்களம்

மங்கையர் கவனத்திற்கு :

1. நெற்றித் திலகம் இல்லாமல் ஒரு வினாடி கூட இருக்கக் கூடாது.
2. பெண்கள் பூசணிக்காய் உடைக்கக் கூடாது.
3. கர்ப்பிணிகள் தேங்காயை உடைக்கக் கூடாது.
4. இரவில் வீட்டைப் பெருக்கக் கூடாது.
5. அதிகாலையில் எழுந்து சாணம் தெளித்து மாக்கோலம் போட வேண்டும்.
6. கையால் அன்னத்தையோ, உப்பையோ பரிமாறக் கூடாது.
7. இரண்டு கைகளாலும் தலையை வாரக் கூடாது.
8. மாலை நேரங்களில் தீபம் ஏற்றி வணங்கும் பெண்மணிக்கு ஆசி கூற தேவர்கள் இல்லங்களுக்கு வருகின்றார்கள். ஆதலால் தீபம் வைக்கும் நேரத்தில் பெண்கள் வேறு இடங்களுக்குச் செல்லக் கூடாது.

பூஜை அறை எப்படி இருக்க வேண்டும்?

1. நம் வீட்டின் பூஜை அறை கன்னி மூலை, ஈசான்ய மூலையில் இருக்க வேண்டும்.
2. பூஜை அறையில் உள்ள சுவாமி படங்கள் நம் வீட்டின் வசதிக்கேற்ப கிழக்கு முகம் அல்லது மேற்கு முகமாக பார்க்கும்படி அமைய வேண்டும்.
3. பூஜை அறையின் நிலையில் கண்டிப்பாக மாஇலை இருக்க வேண்டும்.
4. நம் பூஜை அறையில் விக்ரக வழிபாடு, நம்முடைய விரல் அளவில் சிறிய விக்ரகங்கள் வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, போன்ற உலோகத்தால் ஆன விக்ரகங்களை கொண்டு வழிபட வேண்டும்.
5. கொலு வைக்கும் போது மட்டுமே மண்பொம்மையினால் ஆன விக்ரகங்களை வைத்து கொலு படிகள் அமைத்து வழிபட வேண்டும்.
6. பூஜை அறையில் தீபம் தானாக அணையக்கூடாது. நாம் வெளியே செல்ல நேரிட்டால் தீபத்தை நாமே புஷ்பத்தால் அணைத்து விட்டு வெளியே செல்ல வேண்டும்.
7. பூஜை அறையில் சூடம் தீபாராதனை காட்டும்போது மங்கள நாமத்தை உச்சரித்து கொண்டு தீபாராதனை காட்ட வேண்டும்.
8. சூரியபகவான் படம் மேற்கு பார்த்து இருக்க வேண்டும்.
9. நம் முன்னோர்கள் படம் வடக்கு பக்கமாக இருக்க வேண்டும்.
10. நம் பூஜை அறையில் பூஜை செய்யும் போது கற்கண்டு, பால், சர்க்கரை, பேரிச்சம்பழம், நாம் சமைக்கும் அரிசி சிறிதளவு, இதில் ஏதாவது ஒன்றை வைத்து தான் பூஜை செய்ய வேண்டும். நைவேத்யம் இல்லாமல் பூஜை செய்யக் வேண்டாம்.
11. நம் பூஜை அறையை வாரம் ஒருமுறை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். (செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் தவிர)
12. தினமும் காக்கைக்கு அன்னமிட்ட பிறகே உண்ணுவது நலம்.

சிவாலய வழிபாட்டு முறை செய்ய வேண்டுவன

1. நீராடி தூய உடை உடுத்தி சமயச் சின்னங்கள் திருநீறு உருத்திராட்சம் அணிந்து செல்ல வேண்டும்.
2. மலர்கள், தேங்காய், பழம், சூடம், சாம்பிராணி, வாசனை வத்தி, தீபம் இட, எண்ணெய், நெய், இவைகள் எவையேனும் கொண்டு போகவேண்டும்.
3. கோபுர வாயிலுள் செல்லும் முன் கை கால்களைக் கழுவி பின் தலைமேல் இருகைகளையும் கூப்பி கோபுரத்தை வணங்கி உட்செல்ல வேண்டும்.
4. ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை (ஓம் நமச்சிவாய (அ) ஓம் சரவணபவ) மனதில் ஓதவேண்டும்.
5. முதலில் கொடி மரத்தின் பக்கமாக பூமியில் விழுந்து வணங்க வேண்டும்.
6. தலைவினாயகரை தரிசிக்க வேண்டும். தலையில் குட்டிக் கொண்டு தோப்புக்கரணம் போட வேண்டும்.
7. கொடிமரம் பலிபீடம் நந்தி இவைகளை வணங்கிய பின் துவார பாலகரின் உத்திரவு பெற்று இறைவன் சந்நிதி அடைய வேண்டும்.
8. மூலமூர்த்தியை வணங்கிய பின் சந்திரசேகரர், நடராஜர், சிவகாமி அம்மை, சோமாஸ்கந்தர் முதலிய உற்சவ மூர்த்திகளை வணங்க வேண்டும்.
9. பின்னர் பிரகாரத்தில் உள்ள சண்டேஸ்வரர், நாயன்மார், தெட்சிணாமூர்த்தி, முருகன், நவக்கிரகம், முதலியோரை வழிபட வேண்டும்.
10. அம்பிகை சன்னதியடைந்து தேவியை வழிபட வேண்டும்.
11. திருக்கோயிலை வலம்வந்து மீண்டும் கொடிமரம் முன்பு விழுந்து வணங்க வேண்டும்.
12. பைரவரை வணங்கி நற்சிந்தனையுடன் இல்லம் திரும்ப வேண்டும்.

மாதம் மும்மாரியின் (மழை) தத்துவம்

1. கற்புடைய பெண்டிற்கு ஒரு மழை
2. வேதம் ஓதுகிற வேதியருக்கு ஒரு மழை
3. நாட்டு மக்களைத்தன் கண்போல் காக்கும் அரசனுக்கு ஒருமழை. இதுவே மாதம் மும்மாரியின் தத்துவமாகும்.

